

**CRNA GORA
VLADA CRNE GORE
Komisija za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva
prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu
medija**

**IZVJEŠTAJ O RADU
Za period od 23. januar - 23. maj 2018. godine**

Podgorica, jul 2018. godine

REZIME

Komisija za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija pripremila je peti Izvještaj za period od 23. januara - 23. maja 2018. godine, koji je pripremljen u skladu sa članom 7 Odluke o obrazovanju Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija ("Službeni list CG" 59/16), kojim je propisano da je Komisija dužna da svaka četiri mjeseca Vladi Crne Gore dostavlja izvještaj o svom radu.

Komisija je u izvještajnom periodu održala četiri sjednice, 30. januara, 13. februara, 30. marta i 17. maja 2018. godine.

Komisija ima predsjednika i osam članova. Za predsjednika imenovan je pomoćnik glavnog i odgovornog urednika dnevnog lista „Dan“ Nikola Marković, a za članove: član Tužilačkog savjeta iz reda uglednih pravnika Veselin Racković; glavni policijski inspektor - načelnik Odjeljenja za unutrašnju kontrolu policije u Ministarstvu unutrašnjih poslova Milan Adžić; predsjednica Sindikata medija Marijana Camović; službenica Agencije za nacionalnu bezbjednost Aleksandra Samardžić; novinar i medijski ekspert Dragoljub Duško Vuković; glavni i odgovorni urednik nezavisnog dnevnika „Vijesti“ Mihailo Jovović; predstavnik nevladinih organizacija Dalibor Tomović; izvršni sekretar Medijskog savjeta za samoregulaciju Ranko Vujović.

Imajući u vidu da se ranjavanje novinarke ND "Vijesti" Olivera Lakić dogodilo u izvještajnom periodu, odnosno 8. maja 2018. godine, to je odlučeno da u petom izvještaju o radu bude obrađen ovaj slučaj, a Komisija će se baviti i svim prethodnim napadima na nju, u ovom, ali i u narednim izvještajima.

Kako smo tražili od nadležnih organa potrebne informacije i dokumentaciju o ovom slučaju, to je peti izvještaj o radu završen za izvjesnim zakašnjenjem.

Vlada Crne Gore, na sjednici od 8. februara 2018. godine, raspravljala je o zahtjevima Komisije i zaključkom broj 07-393 od 15. februara 2018. godine, preporučila je Vrhovnom državnom tužilaštvu da, imajući u vidu okolnosti u vezi sa vođenim istragama sadržanim u Izvještaju Komisije, intenzivira aktivnosti i preispita efikasnost i djelotvornost svih istraga napada na novinare i imovinu medija sa stanovišta postupanja nadležnih državnih tužilaštava, sa posebnim osvrtom na slučajeve kod kojih nastupa zastara u 2018. godini, i o tome informiše Vladu, u roku od 30 dana.

Istim zaključkom, Vlada je zadužila upravu policije da, imajući u vidu okolnosti u vezi sa vođenim istragama sadržanim u Izvještaju Komisije, preispita postupanje službenika policije u istragama napada na novinare i imovinu medija i utvrdi da li je bilo eventualnih propusta u njihovom radu i o tome informiše Vladu, u roku od 30 dana.

Na istoj sjednici usvojen je zahtjev Komisije da izvještaji o radu budu dostupni javnosti, tako da je Ministarstvo unutrašnjih poslova zaduženo da izvještaje objavljuje na sajtu sa zaključcima usvojenim povodom njihovog razmatranja.

Preporuku je Vlada uputila i Agenciji za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama da, imajući u vidu zadatke Komisije utvrđene Odlukom o njenom obrazovanju, preispita mogućnost pristupa članova Komisije podacima o ličnosti koji su bitni za njen rad.

Za rad u Komisiji određena je mjesečna naknada, počev od 1. januara 2018. godine, i to za predsjednika 304,69 eura, a za članove 217,63 eura.

Komisija je tražila od Uprave policije i Vrhovnog državnog tužilaštva da dostavi informaciju, koju su bili dužni da dostave Vladi. Međutim, Komisija je obaviještena da su potrebno blagovremeno dostavili Vladi, kako ih je i zaključkom obavezala.

Zatim, Komisija se obratila Generalnom sekretarijatu radi dostavljanja informacija od Uprave policije, Vrhovnog državnog tužilaštva, ali odgovor do danas nije stigao.

Takođe, Komisija nema informaciju ni o tome da li je Agencija za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama preispitala mogućnost pristupa članova Komisije podacima o ličnosti koji su bitni za njen rad.

Inicijativu Vlade Komisija je ocijenila pozitivno, ali nije upoznata za rezultatom tih aktivnosti.

U petom izvještaju pobrojana je dokumentacija, koja je, na zahtjev Komisije, dostavljena od nadležnih državnih organa u izvještajnom periodu, i to za:

- slučaj ubistva Duška Jovanovića;
- napad na novinarku ND „Vijesti“ Jelenu Jovanović od 22. marta 2018. godine;
- napad na novinara „DAN“-a Vladimira Otaševića;
- obavještenje o odbacivanju krivične prijave novinara Milenka Jovanovića;
- napad na novinara TV „Vijesti“ Seada Sadikovića od 1. aprila 2018. godine;

- paljenje vozila novinara »Večernjih novosti« Miroslava Drobnjaka 11.10.2017. godine;
- napadi na novinara Tufika Softića iz 2007. i 2013. godine;
- ranjavanje novinarku „Vijesti“ Oliveru Lakić, dana 8. maja 2018. godine (od Višeg državnog tužilaštva dostavljen samo dopis o preduzetim radnjama i do dana njegovog sačinjavanja Komisiji nijesu dostavljeni spisi predmeta);
- Osnovno državno tužilaštvo Bar, na zahtjev Komisije, aktom broj TUSPI br. 15/18 od 31. maja 2018. godine, dostavilo zapisnike sa izjavama Radojice Božovića (od 2.4.2018. godine) i Branislava Mićunovića (15.3.2018. godine), vezano za slučaj napada na novinara Mladena Stojovića iz 2008. godine, koje su saslušali nakon objavljivanja izvještaja Komisije u kojem je taj propust konstatovan.

U petom izvještaju obrađeni su sledeći slučajevi:

- Izvještaj o postupanju tužilaštva i policije u istrazi o prijetnjama i ugrožavanju sigurnosti Oliveru Lakić 31. januara, 2. i 3. februara 2011. godine;
- Izvještaj o slučaju lažnog samoprijavlivanja Milana Grgurovića da je prijetio Oliveri Lakić 9. februara 2011. godine;
- Izvještaj o istrazi ranjavanja Oliveru Lakić, dana 8.5.2018. godine;
- Izvještaj o napadu na novinarku ND „Vijesti” Jelenu Jovanović;
- Izvještaj o istrazi slučaja bacanja eksplozivne naprave u blizini kuće Seada Sadikovića;
- Izvještaj o istrazi prijetnji Vladimiru Otaševiću, novinaru dnevnog lista „Dan“ od 11.9.2017. godine;
- Izvještaj o istrazi slučaja paljenja vozila novinara „Večernjih novosti“ Miroslava Drobnjaka od 11.10.2017. godine.

Komisija preporučuje Vladi da dostavi izvještaje od Uprave policije i Vrhovnog državnog tužilaštva, koji su urađeni shodno obavezi iz Zaključka Vlade, broj 07-393 od 15. februara 2018. godine.

Napadi na novinare se nastavljaju, što pokazuje ranjavanje novinarku ND „Vijesti“ Oliveru Lakić 8. maja 2018. godine i Komisija zahtijeva da nadležni državni organi ulože sve svoje resurse u otkrivanju počinitelaca ovog djela, kao i svih ostalih, koji do sada nijesu pronađeni.

I UVODNE NAPOMENE

Izvještaj je pripremljen u skladu sa članom 7 Odluke o obrazovanju Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija ("Službeni list CG", broj 59/16), kojim je propisano da je Komisija dužna da svaka četiri mjeseca Vladi Crne Gore dostavlja izvještaj o svom radu.

Koncepcijski i sadržajno struktura izvještaja određena je na način da prikaže rad i postupanje Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija (u daljem tekstu: Komisija) u periodu od 23. januara - 23. maja 2018. godine.

Komisija je u izvještajnom periodu održala četiri sjednice, 30. januara, 13. februara, 30. marta i 17. maja 2018. godine.

II NADLEŽNOST, SASTAV I NAČIN RADA KOMISIJE

1. Zadaci

Zadaci Komisije utvrđeni su članom 3 Odluke o obrazovanju Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija. Zadaci Komisije su da: Utvrdi plan i dinamiku prikupljanja činjenica i utvrđivanja drugih okolnosti koje su u vezi sa istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija, i da u tu svrhu ostvari saradnju sa organima nadležnim za vođenje tih istraga; na osnovu dobijenih informacija i sagledanih okolnosti u vezi sa vođenim istragama, sačini pregled dosadašnjeg toka vođenih istraga; pripremi mišljenje o djelotvornom načinu na koji bi se vođenje istrage moglo unaprijediti i da u tu svrhu predloži konkretne mjere koje bi trebalo preduzeti.

2. Sastav

Predsjednik i članovi Komisije imenovani su Odlukom o obrazovanju Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija ("Službeni list CG", broj 59/16), koja je usvojena na sjednici Vlade Crne Gore, održanoj dana 30. juna 2016. godine. Odluka je objavljena u Službenom listu Crne Gore 15. septembra 2016. godine, a stupila je na snagu dana 23. septembra 2016. godine, kad je Komisija počela rad.

Komisija ima predsjednika i osam članova. Za predsjednika imenovan je pomoćnik glavnog i odgovornog urednika dnevnog lista „Dan“ **Nikola Marković**, a za članove: član Tužilačkog savjeta iz reda uglednih pravnika **Veselin Racković**; glavni policijski inspektor - načelnik Odjeljenja za unutrašnju kontrolu policije u Ministarstvu unutrašnjih poslova **Milan Adžić**; predsjednica Sindikata medija **Marijana Camović**; službenica Agencije za nacionalnu bezbjednost **Aleksandra Samardžić**; novinar i medijski ekspert **Dragoljub Duško Vuković**; glavni i odgovorni urednik nezavisnog dnevnika „Vijesti“ **Mihailo Jovović**; predstavnik nevladinih organizacija **Dalibor Tomović**; izvršni sekretar Medijskog savjeta za samoregulaciju **Ranko Vujović**.

Shodno članu 9 Odluke, ministar unutrašnjih poslova odredio je službenicu Biroa za ljudske resurse Jelenu Maraš za sekretara Komisije, radi obavljanja administrativno-tehničkih poslova, koje obavlja pored svojih redovnih poslova.

Mandat Komisije je dvije godine, uz mogućnost produženja.

3. Način rada

U skladu sa članom 4 Odluke, Komisija može, radi efikasnijeg i djelotvornijeg ostvarivanja zadataka, obrazovati stalne i povremene radne grupe iz svog sastava i predsjednik Komisije može angažovati, kao konsultante, stručnjake i predstavnike međunarodnih organizacija iz oblasti koje su u vezi sa zadacima Komisije.

Zadaci, organizacija, način rada i postupak donošenja odluka propisan je Poslovníkom o radu Komisije, donijetom na sjednici 5. oktobra 2016. godine.

III RAD I POSTUPANJE KOMISIJE

Imajući u vidu da se ranjavanje novinarke ND „Vijesti“ Olivere Lakić dogodilo u izvještajnom periodu, odnosno 8. maja 2018. godine, to je odlučeno da u petom izvještaju o radu bude obrađen ovaj slučaj, a Komisija će se baviti i svim prethodnim napadima na nju, u ovom, ali i u narednim izvještajima.

Kako smo tražili od nadležnih organa potrebne informacije i dokumentaciju o ovom slučaju, to je peti izvještaj o radu završen za izvjesnim zakašnjenjem.

Vlada Crne Gore, na sjednici od 8. februara 2018. godine, raspravljala je o zahtjevima Komisije i zaključkom broj 07-393 od 15. februara 2018. godine, preporučila je Vrhovnom državnom tužilaštvu da, imajući u vidu okolnosti u

vezi sa vođenim istragama sadržanim u Izvještaju Komisije, intenzivira aktivnosti i preispita efikasnost i djelotvornost svih istraga napada na novinare i imovinu medija sa stanovišta postupanja nadležnih državnih tužilaštava, sa posebnim osvrtom na slučajeve kod kojih nastupa zastara u 2018. godini, i o tome informiše Vladu, u roku od 30 dana.

Istim zaključkom, Vlada je zadužila upravu policije da, imajući u vidu okolnosti u vezi sa vođenim istragama sadržanim u Izvještaju Komisije, preispita postupanje službenika policije u istragama napada na novinare i imovinu medija i utvrdi da li je bilo eventualnih propusta u njihovom radu i o tome informiše Vladu, u roku od 30 dana.

Na istoj sjednici usvojen je zahtjev Komisije da izvještaji o radu budu dostupni javnosti, tako da je Ministarstvo unutrašnjih poslova zaduženo da izvještaje objavljuje na sajtu, sa zaključcima usvojenim povodom njihovog razmatranja.

Preporuku je Vlada uputila i Agenciji za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama da, imajući u vidu zadatke Komisije utvrđene Odlukom o njenom obrazovanju, preispita mogućnost pristupa članova Komisije podacima o ličnosti koji su bitni za njen rad.

Za rad u Komisiji određena je mjesečna naknada, počev od 1. januara 2018. godine, i to za predsjednika 304,69 eura, a za članove 217,63 eura.

Komisija je tražila od Uprave policije i Vrhovnog državnog tužilaštva da dostavi informaciju, koju su bili dužni da dostave Vladi. Međutim, Komisija je obaviještena da su potrebno blagovremeno dostavili Vladi, kako ih je i zaključkom obavezala.

Zatim, Komisija se obratila Generalnom sekretarijatu (akt broj 89 od 12.4.2018) radi dostavljanja informacija od Uprave policije i Vrhovnog državnog tužilaštva, ali odgovor do danas nije stigao.

Takođe, Komisija nema informaciju ni o tome da li je Agencija za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama preispitala mogućnost pristupa članova Komisije podacima o ličnosti koji su bitni za njen rad.

Inicijativu Vlade Komisija je ocijenila pozitivno, ali nije upoznata za rezultatom tih aktivnosti.

U izvještajnom periodu, Komisija je pokrenula proceduru za produženje mandata na period od dvije godine, shodno članu 2 Odluke o obrazovanju Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija, imajući u vidu da mandat ističe 23. septembra 2018. godine.

Takođe, otpočeta je i procedura izmjene člana Komisije. Tužilaški savjet je obavijestio Komisiju da je Veselinu Rackoviću istekao mandat u tom tijelu i da, umjesto njega, savjet predlaže prof. dr Anetu Spaić za novu članicu Komisije.

1. ANALIZA DOSTAVLJENE DOKUMENTACIJE ISTRAGA O NAPADIMA NA NOVINARE I IMOVINU MEDIJA

Komisija je uputila pitanja Vrhovnom državnom tužilaštvu vezano sa slučaj ubistva Duška Jovanovića:

- Da li je saslušano lice koje se prijavilo da bude zaštićeni svjedok?
- Da li je saslušano lice iz dopisa, koji su poslali Tužilaštvu Nikola Marković i Mihailo Jovović?
- Koje aktivnosti su preduzete u vezi službene zabilješke, koja je sačinjena prilikom hapšenja Damira Mandića?

Komisija je dobila odgovor od Vrhovnog državnog tužilaštva, Tu.br.171/18 od 27. februara 2018. godine.

Predmet – Napad na novinarku „Vijesti“ Jelenu Jovanović od 22. marta 2018. godine

Osnovno državno tužilaštvo u Podgorici, Kt. br. 507/18 od 18. aprila 2018. godine, dostavilo je kopiju spisa predmeta formirane po krivici Zdravka Gojkovića, zbog krivičnog djela ugrožavanja sigurnosti (slučaj napada na novinarku Jelenu Jovanović):

- Optužni predlog Osnovnom sudu u Podgorici, Kt.br. 507/18 od 29. marta 2018. godine protiv Zdravka Gojkovića;
- Zapisnik o saslušanju osumnjičenog, Kt.br. 507/18 od 23. marta 2018. godine;
- Zapisnik o saslušanju svjedoka, Kt.br. 507/18 od 23. marta 2018. godine;
- Zapisnik o saslušanju svjedoka, Kt.br. 507/18 od 27. marta 2018. godine;
- Zapisnik o saslušanju svjedoka, Kt.br. 507/18 od 27. marta 2018. godine;
- Zapisnik o saslušanju svjedoka, Kt.br. 507/18 od 27. marta 2018. godine

Osnovni sud u Podgorici dostavio je Komisiji kopiju opužnog predloga i informaciju da glavni pretres u ovoj krivičnoj stvari još nije počeo do kraja izvještajnog perioda.

Predmet – napad na novinara „DAN“-a Vladimira Otaševića

Uprava policije i Osnovno državno tužilaštvo dostavili su ranije dokumentaciju o ovom slučaju, što je navedeno u trećem izvještaju o radu Komisije, a slučaj je obrađen u ovom izvještaju.

U međuvremenu smo dobili dodatne odgovore i pojašnjenja od Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici i Bijelom Polju:

- Akt Osnovnog državnog tužilaštva Podgorica, Tu br. 80/18 od 20. februara 2018. godine;
- Akt Osnovnog državnog tužilaštva Bijelo Polje, KTR.br. 361/17 od 3. maja 2018. godine;

Krivična prijava novinara Milenka Jovanovića

- Odgovor Uprave policije da nijesu zaprimili krivičnu prijavu urednika „Barskog portala“ Milenka Jovanovića, 47 broj 050/18-31587/2 od 5.4.2018. godine;
- Odgovor ODT Bar Kt.br.42/18 od 28.3.2018. godine da je, nakon prikupljenih potrebnih obavještenja i sprovedenog izviđaja, odbačena krivična prijava, koju je Milenko Jovanović iz Bara podnio protiv Mila Đukanovića i Branke Nikezić.

Predmet – napad na novinara TV “Vijesti” Seada Sadikovića od 1. aprila 2018. godine

Osnovno državno tužilaštvo Bijelo Polje – kompletna dokumentacija

- ODT Bijelo Polje, KT br. 122/18 od 25.4.2018. godine, dostava spisa predmeta protiv okrivljenih Ilhana Pepića i Hilna Pepića, iz Rožaja, kojim im se stavlja na teret da su kao saizvršioци izvršili krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija, u sticaju sa krivičnim djelom ugrožavanje sigurnosti;
- ODT Bijelo Polje, Tu br. 175/18 od 27.4.2018. godine, ponovo spisi vezani za slučaj napada na Seada Sadikovića;
- Uprava policije – nepotpuna dokumentacija vezana samo za slučaj aktiviranja eksplozivne naprave i to sa zaštićenim imenima.

Osnovno državno tužilaštvo Bar, na zahtjev Komisije, aktom broj TUSPI br. 15/18 od 31. maja 2018. godine, dostavilo je zapisnike sa izjavama Radojice Božovića (od 2.4.2018. godine) i Branislava Mićunovića (15.3.2018. godine), vezano za slučaj napada na novinara Mladena Stojovića iz 2008. godine.

Nakon izvještaja o ovom napadu Komisije i ukazivanja na propuste, ODT Bar je reagovalo uzimanjem izjava od pomenutih lica, a Komisija se u odnosu na to odredila:

Komentar Dragoljuba – Duška Vukovića

Kao autor izvještaja o napadu na Mladena Stojovića, koji je aktuelizovan naknadnim, iznuđenim radnjama Osnovnog državnog tužilaštva u Baru, sugerišem da se u narednom izvještaju Komisija odredi prema tome dodatnim zaključkom i preporukom, čiji nacrt predlažem u nastavku:

U izvještaju o napadu na novinara Mladena Stojovića, Komisija je, pored ostalog, zaključila da postojanje dvije sadržinski različite službene zabilješke o razgovoru koje su dvojica policijskih službenika obavili sa oštećenim Mladenom Stojovićem 28.5.2008. godine, a koje su zavedene pod istim brojem, navode na sumnju da se možda željelo prikriti to što je oštećeni izrazio sumnju da bi napad na njega mogli organizovati Branislav Brano Mićunović i Radojica Božović. U dužoj verziji službene zabilješke je upravo izostavljen taj dio iz kraće verzije službene zabilješke. Od Mićunovića i Božovića policija nikada nije tražila nikakva obavještenja u vezi sa napadom na Stojovića i njegovim sumnjama s tim u vezi.

Tek poslije objavljivanja izvještaja Komisije na zvaničnoj *web* stranici Ministarstva unutrašnjih poslova Crne Gore i njegove medijske promocije, Osnovno državno tužilaštvo u Baru se sjetilo da je potrebno uzeti obavještenja od Branislava Mićunovića i Radojice Božovića. U tim obavještenjima, čije su kopije proslijeđene Komisiji, obojica pomenutih su odbacili mogućnost da imaju veze sa napadom na novinara. Mićunović nije htio ni da potpiše obavještenje.

Ova naknadna intervencija Osnovnog državnog tužilaštva u Baru dodatno daje za pravo Komisiji da konstatuje kako je u slučaju istrage napada na novinara Mladena Stojovića učinjeno više ozbiljnih propusta i preporučuje da nadležni organi istraže i analiziraju ovaj slučaj i preduzmu odgovarajuće mjere.

Na zahtjev Komisije, Vrhovno državno tužilaštvo je dostavilo podatke o rokovima zastare za sve napade na novinare i imovinu medija (Tu. Br. 65/18 od 19. marta 2018. godine):

- Ubistvo Duška Jovanovića - apsolutna zastara nastupa 27.4.2034. godine;
- Ubistvo u pokušaju na štetu Tufika Softića iz 2007. godine – zastara nastupa 1.11.2022. godine;
- Napad na Mladena Stojovića – relativna zastara nastupila je 23.5.2013. godine, a apsolutna je nastupila 23.5.2018. godine.

U Osnovnom državnom tužilaštvu u Podgorici u radu je šest predmeta povodom napada na novinare i imovinu medija:

- U predmetu Ktr.br.678/11, formiranom zbog postojanja osnova sumnje da je povodom podmetanja požara na vozilima ND »Vijesti« od 14.7.2001. godine, zastarjelost krivičnog gonjenja nastupa 4.3.2019. godine;
- U predmetu, formiranom zbog postojanja osnova sumnje da je izvršeno krivično djelo izazivanje opšte opasnosti iz čl.327 st.1 KZ CG, a povodom podmetanja požara na vozilima ND »Vijesti« od 23.7.2011. godine, zastarjelost krivičnog gonjenja nastupa 10.2.2019. godine;
- U predmetu, formiranom zbog postojanja osnova sumnje da je izvršeno krivično djelo izazivanje opšte opasnosti iz čl.327 st.1 KZ CG, a povodom podmetanja požara na vozilima ND »Vijesti« od 27.8.2011. godine, zastarjelost krivičnog gonjenja nastupa 10.2.2019. godine;
- U predmetu Ktn.br.351/13, formiranom povodom obijanja vozila novinara Darka Ivanovića od 16.12.2013. godine, zastarjelost krivičnog gonjenja nastupa 22.1.2024. godine. Predmet je formiran zbog izvršenja krivičnog djela pokušaj teške krađe iz čl.240 u vezi čl.20 KZ CG;
- U predmetu Ktn.br.270/14, formiranom povodom podmetanja eksploziva na prostorije ND »Vijesti« od 23.12.2013. godine, zastarjelost krivičnog gonjenja nastupa 14.2.2019. godine. Predmet je formiran zbog izvršenja krivičnog djela izazivanje opšte opasnosti iz čl.327 st.1 KZ CG u sticaju sa krivičnim djelom nedozvoljeno držanje oružja iz čl.403 st.2 KZ CG;
- U predmetu Ktn.br.611/15, formiranom povodom napada na televiziju »PINK M« od 18.10.2015. godine, zastarjelost krivičnog gonjenja nastupa 16.10.2022. godine.

Osnovno državno tužilaštvo Berane

- U ODT Berane formiran je predmet Ktn.br.123/2013 godine, a povodom podmetanja eksplozivne naprave 11.8.2013. godine u dvorištu porodične kuće novinara Tufika Softića, zbog krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.3 KZ CG i krivičnog djela izazivanje opšte opasnosti iz čl.327 st.1 KZ CG. Zastarjelost ovog krivičnog djela nastupa 11.8.2023. godine. Rok zastarjelosti prekinut je 10.1.2018. godine, kada je ODT u Beranama donijelo naredbu Forenzičkom centru u Danilovgradu, kojom je potrebno izvršiti pregled video nadzora sa zgrade starog Vatrogasnog doma i jedne privatne kuće u Beranama i izvršiti poboljšanje snimka video materijala i fotografija, koji je dat na nosaču podataka na CD-u, a radi prepoznavanja eventualnih lica i vozila.

Predmet – paljenje vozila novinara »Večernjih novosti« Miroslava Drobnjaka 11.10.2017. godine (obrađen u trećem izvještaju o radu i postupanje državnih organa u istrazi prati se u kontinuitetu)

- Dopis ODT Pljevlja, Tu.br.275/18 od 31.5.2018. godine.

Predmet – napadi na novinara Tufika Softića iz 2007. i 2013. godine:

- Dopis Vrhovnog državnog tužilaštva Tu.br. 66/18 od 19. marta 2018. godine, kojim u prilogu dostavlja izvještaj Višeg državnog tužilaštva u Bijelom Polju o preduzetim radnjama u istrazi slučaja napada na Softića iz 2007. godine;

- Dopis ODT Berane KTN. br. 123/2013 od 19. februara 2018. godine, u kojem obavještavaju Komisiju o preduzetim radnjama u istrazi napada na Softića iz 2013. godine u periodu od 31.3.2016. godine do 19.2.2018. godine.

Predmet – ranjavanje novinarka „Vijesti“ Olivera Lakić, dana 8. maja 2018. godine

- Dopis Uprave policije 47 broj 240/18-41598/2 od 29.5.2018. godine;
- Dva akta Višeg državnog tužilaštva, pod istim brojem, Tu-III br.593/18 od 11. jula 2018. godine;
- Dopis Višeg državnog tužilaštva, Tu-III br.593/18 od 11. jula 2018. godine.

Komisiji se obratila novinarka „Dnevnik novina“ Kristina Jerkov, vezano za tekst objavljen u ND „Vijesti“ po naslovom „Trebalo je u glavu“, i zatražila je od Komisije da zaštiti njen lični i profesionalni integritet, koji je, kako je navela, značajno ugrožen pisanjem pomenute novine.

Komisija će se, nakon rasprave na sjednici, odrediti u odnosu na taj zahtjev.

2. IZVJEŠTAJI IZVJESTILACA KOMISIJE O POJEDINAČNIM SLUČAJEVIMA NAPADA NA NOVINARE I IMOVINU MEDIJA, KOJI SU OBRAĐENI U IZVJEŠTAJNOM PERIODU

IZVJEŠTAJI O NAPADU NA OLIVERU LAKIĆ, NOVINARKU ND „VIJESTI“

Izvještaj o postupanju tužilaštva i policije u istrazi o prijetnjama i ugrožavanju sigurnosti Olivera Lakić 31. januara, 2. i 3. februara 2011. godine

(izvještaj sačinio Mihailo Jovović)

“Olivera Lakić je sa fotoreporterom i vozačem 31. januara 2011. godine posjetila fabriku u Mojkovcu, da bi prikupila informacije o radu te fabrike. Toga dana joj je priječeno, uznemiravana je i omalovažavana. Prvo joj je neko, ko se predstavio kao Vujica Tomović, direktor fabrike, posredstvom telefona Slavka Musića, jednog od zaposlenih u firmi koja je vlasnik fabrike („Montenegro tobacco company“) uputio uvrede i prijetnje. Tomović je kasnije na suđenju, u svojstvu svjedoka, kazao “da mu nije poznato ko je Olivera Lakić, nije je nikada zvao niti zna za objekat u Donjoj Gorici.”

Istog dana je telefonom pozvao izvjesni Filipović i u telefonskom razgovoru uznemiravao i omalovažavao. Novinarka se tog dana i dogovorila sa osobom koja se predstavila kao direktor fabrike da ga intervjuiše 2.2.2011. godine. Ipak, tog dana, Musić je obavijestio da direktor neće doći i uručio joj dvije orhideje upakovane tako da podsjećaju na one koje se nose na groblje - paran broj cvjetova, upakovan u staklenu saksiju. Sledećeg dana, na adresu redakcije

“Vijesti” Musić je dostavio pismo upućeno novinarki, navodno po prethodnom dogovoru sa Markom Piperom, portparolom „Montenegro tobacco company“, u kojem je pisalo: “...ne zaboravite da zalijete cvijeće koje ste dobili od nas.” Kasnije istog dana, dok je novinarka razgovarala sa porodicom koja živi u blizini skladišta fabrike duvana u Donjoj Gorici (Podgorica), Musić je vozilom blokirao automobil ekipe “Vijesti”, a zatim sa tri nepoznate osobe stajao u blizini vozila”.

Ovo je vjeran sažetak događaja kojima je počela serija prijetnji i napada na novinarku “Vijesti” Oliveru Lakić, nakon što je počela da istražuje navodno nezakonito poslovanje fabrike cigareta “Tara” u Mojkovcu, koji je objavila Akcija za ljudska prava na osnovu presude i optužnog predloga, u izvještaju objavljenom 15. septembra 2016. godine.

Osnovno državno tužilaštvo u Podgorici je 16.2.2011. godine optužilo Slavka Musića za produženo krivično djelo ugrožavanje sigurnosti iz člana 168 stav 2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika u vezi člana 49 Krivičnog zakonika na štetu novinarku “Vijesti” Olivere Lakić i još dvije osobe, i Marka Pipera za krivično djelo ugrožavanje sigurnosti iz člana 168 stav 1 Krivičnog zakonika na štetu Lakićeve.

Obojica rade u DOO “Montenegro Tobacco Company” u čijem sastavu je fabrika cigareta “Tara” u Mojkovcu, čije je navodno nezakonito poslovanje Lakićeva istraživala.

Zamjenik tužioca Zoran Vučinić, u optužnom predlogu Kt. Br. 277/11 konstatuje da je Musić 31. januara 2011.godine, u Mojkovcu omogućio Oliveri Lakić da telefonom razgovara sa “navodnim direktorom” fabrike “Tara” i zajedno sa “tim NN licem” obećao joj da će 2.02.2011. godine u fabrici razgovarati sa direktorom “iako su znali da to neće učiniti”. Kada je Lakić došla u prostorije fabrike dogovorenog dana, on je obavijestio da direktor neće doći i predao joj staklenu saksiju sa dvije orhideje, rekavši joj da je to saopštenje koje je čekala, što je kod Lakićeve izazvalo osjećaj uznemirenosti i straha zbog “simbolike koje nosi takva radnja”.

Zamjenik tužioca je okrivio Musića da je 3. februara u Podgorici predao pismo prijeteće sadržine “... ne zaboravite da zalijete cvijeće koje ste dobili od nas”, na arhivu “Daily Pressa”, izdavača “Vijesti” za Lakićevu, koje je, tvrdio je tužilac, “po dogovoru” napisao i potpisao Piper, a čija je sadržina kod Lakićeve izazvala osjećaj uznemirenosti i straha.

Musić je okrivljen da je u naselju Donja Gorica u Podgorici 3. februara uveče 2011. godine, u namjeri da kod Lakićeve i još dvije osobe izazove osjećaj straha i ugroženosti, u dvorištu kuće te dvije oštećene osobe, u kojoj su bile sa novinarskom ekipom "Vijesti", parkirao svoj automobil i blokirao izlaz iz dvorišta, a potom sa "još tri neidentifikovana lica" sa kapuljačama na glavi stajao u dvorištu, kada ga je jedna od oštećenih prepoznala i rekla ostalima što je kod njih izazvalo osjećaj uznemirenosti i straha.

Policija je 3. februara saslušala Musića u svojstvu građanina, primila prijavu od vlasnice kuće protiv Musića, sastavila službene zabilješke o izjavama koje su prikupili na licu mjesta i obavijestila tužioca koji je ocijenio da nema elemenata bilo kojeg krivičnog djela i naložio da mu se donesu spisi predmeta sjutra dan na dalju ocjenu.

Olivera Lakić je dala izjavu pred v.d. osnovnog državnog tužioca Ljiljanom Klikovac, u kojoj je detaljno opisala predmetne događaje od 31. januara do 3. februara.

Policija je 4. februara sastavila zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Slavka Musića, na osnovu prijave vlasnice kuće u Donjoj Gorici, u kojem stoji da je rekao da se parkirao u njenom dvorištu da bi tu trgovao u njenoj prodavnici, da ga je ona prepoznala i da je bio sam, odnosno da sa njim nijesu bila još tri lica kako se navodi u prijavi.

Policija je Musića zadržala 5. februara u 00.20 i potom je saslušan u svojstvu osumnjičenog sat kasnije u prisustvu tužioca.

Tužilac je 7. februara dostavio istražnom sudiji krivičnu prijavu policije od 6. februara i predložio saslušanje u svojstvu svjedoka Olivera Lakić, druge dvije oštećene, Vujice Tomovića, Marka Pipera, Dalibora Tomaševića, koji je nabavio cvijeće iz Mojkovca u fabriku i Zorana Đurića, fotoreportera "Vijesti". Komisija ne posjeduje njihove izjave pred istražnim sudijom.

U spisima, koje je tužilaštvo dostavilo Komisiji, postoje listinzi dolaznih i odlaznih poziva sa dva telefonska broja Slavka Musića od 1. februara zaključno sa 4. februarom.

Musić je pravosnažno osuđen na četiri mjeseca zatvora zbog incidenta u Donjoj Gorici, jer je sud smatrao da nije dokazano produženo djelo ugrožavanje sigurnosti u ostala dva događaja, (uručivanje cvijeća u Mojkovcu i predaja prijetećeg pisma u redakciju) jer je Lakićeva rekla i na sudu da se tad nije

osjetila ugroženom od Musića već od nepoznate osobe sa kojom je pričala telefonom 31. januara.

Marko Piper, kome je suđeno u odsustvu jer je bio nedostupan sudu, oslobođen je optužbe da je ugrozio sigurnost novinarku zbog pisma koje je navodno sastavio i potpisao (što nije utvrđeno na sudu), a Musić predao na arhivu "Vijesti", jer je novinarka svjedočila da se nije osjetila ugroženom od Pipera, koga i ne poznaje.

Zaključak

Zamjenik osnovnog državnog tužioca podnio je optužni predlog samo 16 dana nakon prvog događaja koji u njemu opisuje. U spisima, koje posjeduje Komisija, nema naznaka da je vođena istraga o nekoliko važnih činjenica, koje su mogle dovesti do potpunog rasvjetljavanja ovih događaja, odnosno provjeravanja barem opravdanih sumnji novinarku da je Slavku Musiću, kojeg je vidjela prvi put u životu, neko naložio da joj ugrozi sigurnost.

Policija, tužilac, ni istražni sudija nijesu utvrdili ko je osoba koju je Musić predstavio kao "izvršnog direktora" Vujicu Tomovića koja je 31. januara u Mojkovcu sa Musićevog telefona vrijeđala novinarku i prijetila joj, zakazala sastanak za 2. februar, obećala cvijeće, na sastanku se nije pojavila a cvijeće je tog dana uručeno. Sam Musić je u iskazu pred tužiocem rekao da je pozvao direktora Tomovića sa svog broja i dao ga novinarki, nakon čega su oni "duže" pričali. Lakićeva je u tužilaštvu rekla da je to bio "neprijatan" razgovor u kome ju je optužio da je "korumpirani novinar i da prima mito", da on dobro zna sa kim razgovara i da je "neko instruiše". Gotovo istovjetan je sadržaj prijetećeg pisma koje je 3. februara doneseno u redakciju "Vijesti".

U spisima koje je Komisiji dostavilo tužilaštvo, nema Tomovićeve izjave pred istražnim sudijom, koju je istražni sudija trebalo da dostavi tužilaštvu.

U presudi Musiću, K. br. 13/200 od 10.5.2013.godine, sutkinja je navela da je Tomović u postupku naveo "da mu nije poznato ko je Olivera Lakić, nije je nikada zvao", niti zna za objekat u Donjoj Gorici, Marka Pipera je vidio samo jednom, a ne zna ni Dalibora Tomaševića koji je donio cvijeće u fabriku, niti Veska Lašića, radnika obezbjeđenja, koji je otvorio kapiju fabrike ekipi "Vijesti".

Među listinzima odlaznih i dolaznih poziva sa dva telefona Slavka Musića, od kojih je jedan za koji kaže da je sa njega pozvao Tomovića kao i da je Tomović pozvao njega da zove novinare da se vrata da ipak uđu u fabriku, nema listinga za 31. januar. Dakle, prema spisima dostupnim Komisiji, niko nije provjerio nepodudarnost iskaza Tomovića i Musića.

Isto tako, nema u spisima bilo šta što ukazuje da su policija, tužilac ili istražni sudija pokušali da, eventualno putem pribavljanja listinga poziva sa i na telefon novinarku utvrde ko je "Filipović" koji je pozvao na telefon i omalovažavao je i prijetio joj 31. januara.

U spisima, koje su tužilaštvo i policija dostavili Komisiji, nema naznaka da su provjeravani kontakti Musića i sadržina njegovog razgovora od 1. do 4. februara sa osobama koje su sam Musić i Olivera Lakić pominjali u iskazima – na primjer sa Aleksandrom Mrkićem, prema Musićevim riječima, suvlasnikom placu na kojem je skladište u Donjoj Gorici, koje je u

vlasništvu firme "MN Press", čiji je vlasnik Nikola Mrkić. Prema listingu, Musić je razgovarao sa nekoliko Mrkića u ova četiri dana, sa Vladetom Rakočevićem, i drugim osobama čija su imena naznačena u listingu. Musić je razgovarao i sa korisnicima nekoliko brojeva telefona koji su registrovani na Upravu policije, i to prije 3. februara uveče, kada je došlo do prvog incidenta koji je odmah prijavljen policiji.

Ovo ne mora da znači da je bilo ko od pomenutih osoba na bilo koji način uključen u ovaj slučaj, ali su, po mišljenju Komisije, svi ovi Musićevi kontakti i sadržaj razgovora i/ili SMS poruka trebalo da budu detaljno ispitani i provjereni.

U spisima, koji su dostavljeni Komisiji, nema naznaka da je učinjen pokušaj da se dođe do identiteta najmanje tri osobe sa kapuljačama, koje su, utvrdio je sud, bile sa Slavkom Musićem prilikom incidenta u Donjoj Gorici za koji je osuđen.

Iako je Slavko Musić osuđen u ovom slučaju, utisak je da policija, tužilaštvo i istražni sudija, nijesu ovdje uložili dovoljno volje, vremena i napora da zaista istraže da li je Musić djelovao sam i bez namjere da ugrozi bilo koga kako je rekao na sudu, ili mu je neko naložio da zastraši novinarku kako bi prestala da istražuje i piše o navodnim nezakonitim poslovima fabrike cigareta u Mojkovcu.

Ovo posebno zato što su, i prije podizanja optužnog predloga u ovom slučaju, uslijedile nove prijetnje Oliveri Lakić i njenoj kćerci, a potom i fizički napad i napad vatrenim oružjem.

Preporuka Vladi i drugim nadležnim državnim organima

Uprava policije ili Unutrašnja kontrola da ispitaju ko su ljudi sa službenim telefonima koji su od 1. do 4. februara 2011. godine, razgovarali sa Slavkom Musićem, o čemu su razgovarali i kakva je priroda njihovih odnosa sa njim.

Uprava policije ili Unutrašnja kontrola da provjere zakonitost i svrsishodnost postupanja policije u ovom slučaju, u smislu prethodno navedenog u Zaključku.

Preporuka Vrhovnom državnom tužilaštvu i drugim nadležnim državnim organima

Da se u odgovarajućem postupku provjeri zakonitost i svrsishodnost postupanja tužilaštva, u smislu da li je bilo osnova da se provjeri ovo što je prethodno navedeno a nije uopšte ili nije detaljno učinjeno, kako bi se eventualno proširila istraga radi pokušaja da se dođe do mogućih nalogodavaca, i, ako je bilo ovakvih propusta, da odgovorni u tužilaštvu snose odgovornost za to.

Izveštaj o slučaju lažnog samoprijavljivanja Milana Grgurovića da je prijetio Oliveri Lakić 9. februara 2011. godine

(izvještaj sačinio Mihailo Jovović)

“Nekoliko sati pošto je policija 9. februara 2011. godine procijenila da nema opasnosti po bezbjednost Olivera Lakić i njene porodice zbog prijetnji koje su joj bile upućene nedjelju dana ranije, muškarac koji se predstavio kao “Boško” pozvao je sa njemačkog broja drugu novinarku “Vijesti”, Jasminu Muminović, kojoj je izrekao niz teških uvreda i prijetnji na račun Olivera Lakić i njene kćerke (“Olivera je kučka, j... je u usta, poslaću joj crnca da joj posjeti kćerku u Italiju”). Sjutradan popodne, s istog broja, Muminovićeva je dobila i SMS poruku za koleginicu Lakić, u kojoj je zapriječeno i kćerkinoj cimerki (“Molim te prenesi samo pozdrave za Milicu i Ivu”).

Ovo je vjeran sažetak događaja - koji je objavila Akcija za ljudska prava, u izvještaju od 15. septembra 2016. godine. - koji su uslijedili nakon što je novinarka “Vijesti” Olivera Lakić objavila više tekstova o navodnom švercu cigareta i niza prijetnji koje su se dogodile u međuvremenu od 31. januara 2011. godine.

Milan Grgurović je 12. februara u policiji izjavio da je on prijetio novinarki, ali nije mogao vjerno da prenese sadržaj prijetnji, navodeći neke detalje o tome pogrešno i kontradiktorno. Tužilac Saša Čađenović je, na osnovu toga i telefonskih listing, zaključio da se Grgurović lažno samoprijavio i započeo izviđaj u smislu prikupljanja dokaza da ga optuži za krivično djelo lažno prijavljivanje.

Milan Grgurović je optužen za krivično djelo lažno prijavljivanje iz člana 388 st. 3 Krivičnog zakonika optužnim predlogom Osnovnog državnog tužilaštva kt. br 1588/11-2 od 14. oktobra 2011. godine, zato što je sam sebe optužio da je prijetio Oliveri Lakić i njenoj kćerci, iako je znao da to nije uradio.

“Grgurović se na suđenju branio ćutanjem. Sutkinja Osnovnog suda u Podgorici, Željka Jovović, osudila ga je 13. februara 2012. godine na kaznu zatvora od godinu dana zatvora zbog k.d. lažno prijavljivanje, navodeći da je utvrdila da je sam sebe lažno prijavio u svojstvu građanina. U junu 2012. godine, ova presuda je ukinuta, jer je Viši sud smatrao da u radnjama Grgurovića nema neophodnog elementa tog krivičnog djela – prijave. Viši sud je naveo da se Grgurović nije samoinicijativno prijavio policiji, već da ga je policija tražila zbog prijetnji novinarki Lakić i njenoj porodici, te da je "saslušan u svojstvu osumnjičenog i priveden, a njegovo lažno priznanje da je počinio krivično djelo, ne može se smatrati krivičnim djelom lažno prijavljivanje”.

U ponovljenom suđenju, Grgurovića je sutkinja Jovović ponovo osudila na godinu dana zatvora. Ona je utvrdila da je on sam došao u policiju, a ne po pozivu, kako su na suđenju tvrdili pojedini policajci, kao i da je izvršio krivično djelo već prilikom saslušanja u svojstvu građanina, a ne naknadno, kada je saslušan u svojstvu osumnjičenog. I ovu presudu je ukinuo Viši sud, koji je ocijenio da sutkinja nije jasno obrazložila zašto je povjerovala onim policajcima koji su tvrdili da nijesu tražili Grgurovića, a ne onima koji su tvrdili da ga jesu tražili, pa da se tako nije sam prijavio. Viši sud je smatrao da nije dokazano da je u svojstvu građanina lažno prijavio izvršenje djela. Zauzeo je stav da je jedini dokaz da se sam prijavio mogao biti policijski zapisnik o prikupljanju obavještenja od građanina, u kome bi on dao lažno priznanje da je uputio prijetnje, dok je u ovom slučaju postojao samo zapisnik o saslušanju u svojstvu osumnjičenog. Kao osumnjičeni, on je u svojoj odbrani, shodno zakonu, imao pravo da ne govori istinu, pa tako nije mogao biti odgovoran za lažno prijavljivanje, iako je lažno priznao da je prijetio novinarki. Osim ovakve odluke, usvojen je i njegov zahtjev da mu dalje ne sudi sutkinja Jovović, koja ga je ranije dva puta osudila.

Predmet je pripao sudiji Goranu Đukoviću, koji je sproveo suđenje po treći put i Grgurovića oslobodio optužbi. Ova presuda je kasnije postala pravosnažna. Sudija Đuković je utvrdio da se okrivljeni nije sam prijavio policiji, jer o tome nije postojao nikakav pisani trag, nego da je došao po pozivu policajaca, koji su ga prethodno bezuspješno tražili na kućnoj adresi, iako ni o tome nije postojao nikakav pisani trag, već kontradiktorna svjedočenja.

Sudije su različito tretirale svjedočenje policajca Jasavića o tome da je Grgurović prilikom saslušanja u policiji u svojstvu građanina policiji lažno rekao da je on prijetio, iako o tome nije sačinjen zapisnik. Za sutkinju Jovović, svjedočenje policajca je bilo dovoljno da utvrdi da je Grgurović dao iskaz u svojstvu građanina i da ga dva puta osudi, dok je sudija Đuković prihvatio stav Višeg suda o tome da je zapisnik o saslušanju u svojstvu građanina neophodan dokaz da bi se utvrdila činjenica da je u tom svojstvu saslušan, pa je svjedočenje policajca o tome smatrao nedovoljnim”. (Akcija za ljudska prava, “Prijetnje i napad na novinarku Vijesti Oliveru Lakić - januar 2011 – maj 2014“, 15. septembar 2016. godine, po navodima iz presuda i optužnog predloga.)

Komisija nije nadležna da ispituje sudske presude, ali je od značaja za ispunjenje njenih zadataka, utvrđenih odlukom Vlade i Poslovníkom o radu, ispitati na osnovu dostavljene dokumentacije postupanje policije i tužilaštva u vezi sa “otkrivanjem” Grgurovića kao mogućeg počinioca, koje se kasnije ispostavilo kao pogrešno, njegovim potraživanjem u Danilovgradu, dolaskom u Podgoricu i

saslušanjima pred službenicima policije i tužiocem, i svjedočenjem policijskih službenika na suđenju.

Sutkinja Jovović u presudi K. br 11/727 od 13.02.2012. navodi: "... Objektivno protiv Grgurović Milana, kako u vrijeme njegovog pojavljivanja u Upravi policije, tako i do završetka glavnog pretresa, osim njegovih tvrdnji, nije postojao nijedan jedini dokaz koji bi predstavljao osnov sumnje, čak ni indiciju da je Grgurović izvršio krivično djelo ugrožavanje sigurnosti, pa zbog toga istom nijesu ni mogli biti predstavljeni osnovi sumnje koji stoje protiv njega. Zbog navedenog, sud nije prihvatio iskaz Jasavić Ekana u kome navodi da je Grgurović potraživan zbog krivičnog djela ugrožavanja sigurnosti..."

Sutkinja je iskaz Jasavića, tadašnjeg načelnika ekspoziture za suzbijanje krvnih delikata Uprave policije PJ Podgorica i osobe koja je bila zadužena da rukovodi istragama napada na novinare, ocijenila "kontradiktornim i suprotnim ostalim dokazima". Riječ je o tvrdnjama Jasavića da je "iz listinga odlazno-dolaznih poziva utvrđeno da su poruke poslate sa telefona "nokia" koji je koristio Grgurović Milan... pa je usmenim ili pismenim putem naređeno njegovo potraživanje... zbog konkretnog krivičnog djela ugrožavanja sigurnosti, po prijavi Olivera Lakić... Svjedok je dalje pojasnio da je policija do saznanja da je telefon "nokia" vlasništvo Grgurović Milana došla kroz provjere odlazno-dolaznih poziva, po naredbi istražnog sudije, a sporni telefon je oduzet... od Grgurović Milana nakon njegovog saslušanja u pravcu izvršenja krivičnog djela ugrožavanja sigurnosti". Sutkinja konstatuje da se "iz dolazno-odlaznih poziva nije moglo utvrditi ko je lice koje je uputilo poziv i poruke, kao ni to ko je vlasnik telefona", jer je to utvrđeno nalazom vještaka i pojašnjenjima na glavnom pretresu. "... Svjedok navodi da je od Grgurovića nakon saslušanja oduzet telefon sa koga su upućeni pozivi i poruke", navodi sutkinja i konstatuje da je utvrđeno da je to urađeno sa drugog telefona i kartice, a da sam Grgurović tvrdi da je telefon koji je koristio za razgovor i poruke, svoju karticu i njemačku karticu sa koje je prijećeno bacio u Zetu kad je pročitao u "Vijestima" o prijetnjama Oliveri Lakić. Pri tome je utvrđeno da Grgurović nije mogao biti gotovo istovremeno na dva mjesta kada su upućeni drugi pozivi sa njegovog telefona i broja koje dokazano koristi i pozivi sa drugog telefona u kome je korišćena njemačka kartica sa koje je prijećeno. To znači da je neko drugi prijetio a ne Grgurović, a da telefon za koji je Jasavić tvrdio da je utvrđeno da pripada Grguroviću nije njegov.

Drugostepeni sud je ukinuo ovu presudu zbog "nejasnih razloga o odlučnim činjenicama" da li je Grgurović saslušan u svojstvu građanina kada se prijavio – što je tvrdio Jasavić, a o čemu nema pisanog traga – u kom slučaju bi počinio

djelo, ili je to uradio samo kada je saslušan u svojstvu osumnjičenog, kada ima pravo da se brani i neistinama.

U ponovljenom postupku, iz dokumentacije se vidi da su sudu dostavljeni raspored patrola i patrolni listovi za 12. i 13. februar iz Ispostave Danilovgrad, i da su na sudu, kao svjedoci, saslušani policajci koji su navodno potraživali Grgurovića po zahtjevu kolega iz Podgorice o svom postupanju u ovom slučaju. Iz Ispostave Danilovgrad je odgovoreno je da nemaju nikakvu dokumentaciju o pozivanju Grgurovića u vezi sa predmetnim događajem.

Na suđenju su svjedočila dvojica službenika Ispostave Danilovgrad Vlado Lakić i Andrija Kovačević. Lakić je tvrdio da je sa Kovačevićem 12. februara išao da potražuje i uhapsi Grgurovića tri puta, ali ne zna sa sigurnošću ko ga je o tome obavijestio radio vezom, ali misli da je to bio Đoko Tepavčević. Kada ga navodno nijesu našli kući, rekli su njegovim roditeljima da se javi u Ispostavu Danilovgrad. Kasnije su ga istog dana između 18 i 20 časova iz dežurne službe obavijestili da je Grgurović pronađen i da se nalazi u PJ Podgorica.

Međutim, Kovačević, koji je tog dana bio u patroli, prvo nije mogao da se sjeti da je ikada za desetak godina službe imao slučaj da je kao saobraćajni policajac nekome saopštavao da se javi u policiju, niti da je sa Lakićem išao do kuće Milana Grgurovića. Kada mu je rečeno šta je Lakić svjedočio, Kovačević se prisjetio dijela događaja, da bi na kraju iskaza rekao da se ne sjeća ničega a da mu je to čega se “sjetio” pred sudom ispričao Lakić kada su dobili poziv za svjedočenje.

Načelnik OB Danilovgrad Mihailo Šaranović “misli da je obaviješten da je po zahtjevu CB Podgorica Grgurović bio priveden u CB Podgorica, a ne zna od koga je obaviješten, niti može sa sigurnošću da tvrdi da je bio obaviješten, “moguće je da ga je šef kriminalističke policije Bobičić obavijestio, ali ne može sa sigurnošću da tvrdi”. On je rekao da o svim zahtjevima za privođenje, bilo usmenim bilo pismenim mora postojati pisani trag u patrolnom listu. Sud je utvrdio da u patrolnim listovima Lakića i Kovačevića za sporni dan nije zabilježeno da su tražili Grgurovića, niti u Ispostavi Danilovgrad ima bilo kakvog pisanog traga o tome da je Grgurović dolazio po pozivu, niti da je neko tražio da se pronađe.

Sutkinja je u novoj presudi, k.br. 692/12, kojom je opet osudila Grgurovića na godinu zatvora za lažno prijavljivanje, u potpunosti ponovila ocjenu o neprihvatanju iskaza Jasavića, bez obzira što je on na pretresu rekao da je napravio lapsus kada je rekao da je oduzet telefon sa koga je prijećeno. “Sud nalazi da u materijalnom smislu u konkretnom slučaju za ocjenu policije (da je

Grgurović prijetio, p. a) nije postojao nijedan jedini dokaz iz kojeg bi ovlašćena službena lica policije ocijenila da postoji osnov i sumnje, pa čak ni indicije da je Grgurović učinio krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti”.

Ocjenjujući iskaze ostalih policajaca, zaključila je da “radnja pozivanja okrivljenog od strane policije u konkretnom slučaju nije ni preduzimana”.

Drugostepeni sud je ukinuo presudu jer su “razlozi nejasni i protivrječni i presuda ne sadrži valjane razloge o odlučnim činjenicama”, i citirao iskaze svjedoka koje prvostepeni sud nije prihvatio.

Iz presude k. br 1045/13 od 23. jula 2014. godine sudije Đukovića vidi se da je Jasavić rekao da su neimenovani službenici “bezbjednosnog sektora” policije utvrdili da je u telefonu, za koji je Grgurović naknadno rekao da je njegov i da ga je bacio u Zetu, korišćena njemačka kartica sa koje je prijećeno i da je na osnovu toga Grgurović potraživan.

Sudija Đuković je prihvatio iskaz Jasavića kao istinit, iskaz policajca Lakića da je sa policajcem Kovačevićem išao da traži Grgurovića i iskaz policajca Kovačevića, koji je svjedočio po podsjećanju kolege Lakića, i oslobodio Grgurovića.

Sudija Đuković je naveo da Jasavić i Lakić ”ovakvim kazivanjem nijesu imali baš nikakav razlog ili interes da pomognu okrivljenom Grgurović Milanu i olakšaju mu položaj u ovom krivičnom postupku, ili se bar taj razlog ne može naslutiti u spisima predmeta“. (Presuda K. br. 1045/13 od 23.7.2014. godine).

Tužilac je u žalbi na presudu Đukovića naveo da Lakić i Kovačević nijesu mogli tražiti Grgurovića 12. 02. u popodnevnom satima jer su na dužnost u patrolu stupili u 22 sata toga dana, kada je Grgurović već bio u policiji u Podgorici, a 10. i 11. februara nijesu mogli potraživati Grgurovića jer listinzi telefona, na osnovu kojih Jasavić tvrdi da je utvrđena veza između Grgurovićevog telefona i kartice sa koje je prijećeno, nijesu bili dostavljeni. Tužilac u žalbi navodi da nije tačna tvrdnja Jasavića da je Ekspozitura za JRM PJ Podgorica pozvala Ispostavu Danilovgrad da potražuje Grgurovića, jer je iz te Ekspoziture dostavljeno da nijesu preduzeli nijednu radnju u predmetu osim zaprimanja prijave i prikupljanja obavještenja od Olivera Lakić kasno uveče 9. februara, već da su odmah sjutra dan predali predmet Ekspozituri za krvne i seksualne delikte, odnosno Jasaviću.

Komisija je utvrdila da je to tačno uvidom u patrolne listove Ispostave Danilovgrad u kritičnom periodu i službenoj zabilješci Ekspoziture za JRM PJ

Podgorica 03-051/12-33974 od 28.11.2012. godine, koji se nalaze u spisima tužilaštva koji su dostavljeni Komisiji.

Drugostepeni sud je odbio žalbu tužioca, prihvatajući kao istinite iskaze Jasavića, Lakića i Kovačevića kao dokaz da se Grgurović nije sam prijavio već da je potraživan, i potvrdio presudu sudije Đukovića.

Zaključak

Milan Grgurović se lažno prijavio da je uputio prijetnje Oliveri Lakić da bi prikrrio prave počinitelje i nalogodavce. To je faktički nesumnjivo utvrdio i sud, iako je pravosnažno presudio da nema dokaza da je počinio takvo krivično djelo za koje je bio optužen, jer kao osumnjičeni imao pravo da se brani i neistinama.

Što se tiče postupanja policije u ovom slučaju, po mišljenju Komisije, napravljeno je nekoliko propusta ili nezakonitih radnji, i ima pitanja na koja nadležni u policiji i tužilaštvu treba da odgovore u odgovarajućem postupku, ako je to pravno moguće zbog protoka vremena.

Moguće su dvije verzije propusta i/ili nezakonitih radnji. Prva, da Grgurovića niko nije pozivao da se javi u policiju zbog toga što je osumnjičen za prijetnje Oliveri Lakić, i da su tvrdnje policijskih službenika Jasavića i Lakića da je potraživanja bilo, sračunate da pomognu Grguroviću da ne bude osuđen, ili, prije nego je osumnjičen za lažno prijavljivanje, da se pomogne Grguroviću da prikrrije prave izvršioce i nalogodavce prijetnji. I druga verzija, da je potraživanja Grgurovića bilo, a da nadležni službenici policije nijesu postupali po pravilima službe i sačinjavali odgovarajuću pisanu dokumentaciju, prije ili nakon izvršenja odgovarajuće radnje.

U tom postupku koji bi sprovele nadležne policijske službe i/ili tužilaštvo, treba utvrditi da li van spisa predmeta postoji razlog za ovakvo svjedočenje Jasavića i Lakića, a da bi se to utvrdilo Komisija smatra da treba odgovoriti na sljedeća pitanja, koja su ostala bez odgovora tokom istrage i sudskog postupka:

1. Da li je, i ako jeste koji je policijski odsjek i koji policijski službenik iz PJ Podgorica, na koji način i na osnovu čega - prije nego što je to po nalazu prvostepenog suda bilo moguće - "utvrdio" da je Grgurović vlasnik/korisnik telefona u kome je korišćena njemačka kartica sa koje su upućene prijetnje, na osnovu čega je Grgurović navodno potraživan?
2. Da li je, i ako jeste ko je, kada i na koji način iz PJ Podgorica tražio od Ispostave Danilovgrad da im se Grgurović privede?
3. Da li je Ispostava Danilovgrad obaviještena zbog čega se Grgurović potražuje?
4. Ko je, kada i na koji način iz Ispostave Danilovgrad primio obavještenje iz PJ Podgorica?

5. Da li je, i ako jeste ko je iz Ispostave Danilovgrad, kada i na koji način obavijestio patrolu u kojoj su bili policajci Lakić i Kovačević da potražuju Grgurovića i privedu ga?
6. Zašto je Grgurović došao u Podgoricu, ako je policajac Lakić rekao njegovim roditeljima samo da se javi u Ispostavu Danilovgrad?
7. Da li je i kako je Grgurović, “pronađen i priveden” u PJ Podgorica, kako Lakić tvrdi da je obaviješten iz Ispostave Danilovgrad kako bi prestao s potragom?
8. Ako se utvrdi da su sve ove radnje izvršene, koji su policijski službenici morali, a nijesu, i zašto nijesu sačinili odgovarajuću službenu dokumentaciju o radnjama iz prethodnih pitanja, bilo prije bilo odmah nakon izvršenja tih radnji? Koje su starešine odgovorne po liniji nadzora bile dužne da obezbijede da se takva službena dokumentacija sačini ili pokrenu postupak i sankcionišu te podređene zbog nesačinjanja takve dokumentacije?

Što se tiče postupanja tužilaštva, moguće je da postoje propusti u dijelu neprijavlivanja nadležnim organima nepropisnog ili eventualnog nezakonitog postupanja policije u ovom slučaju, izvan okvira tužilačkog truda da dokaže da je Milan Grgurović počinio krivično djelo lažnog prijavljivanja. Te nepravilnosti u radu policije, tužilac je konstatovao u spisima predmeta. Osim toga, Komisiji nije poznato da li je tužilaštvo provjeravalo zašto se Grgurović lažno prijavio, odnosno kakve su njegove eventualne posredne ili neposredne veze sa pravim počiniocima i/ili nalogodavcima prijetnji, što bi moguće pomoglo da se oni otkriju.

Preporuke Vladi i drugim nadležnim državnim organima

1. U odgovarajućem postupku, Uprava policije, Unutrašnja kontrola i/ili drugi organi podređeni Vladi da utvrde činjenice iz postavljenih pitanja i Zaključka Komisije I eventualnu odgovornost za utvrđene propuste.
2. Preispitati propise o postupanju policijskih službenika u sprovođenju policijskih mjera i radnji, kako se ovakvi propusti ne bi dešavali.

Preporuke Vrhovnom državnom tužilaštvu

1. Pokrenuti odgovarajuće postupke, ako je moguće, radi otklanjanja eventualnih propusta u radu tužilaštva i policije na ovom slučaju, u vezi sa prethodnim konstatacijama i Zaključkom Komisije.

Ranjavanje Olivere Lakić, dana 8.5.2018. godine

Nakon ranjavanja novinarke “Vijesti” Olivere Lakić, dana 8. maja 2018. godine, Komisija je zatražila dokumentaciju o preduzetim radnjama od tužilaštva, Uprave policije i Agencije za nacionalnu bezbjednost.

Od vrhovnog državnog tužioca Ivica Stankovića, dana 17.5.2018. godine, zatraženo je da se Komisiji omogući dnevno informisanje o toku istrage, tako što će biti određen član koji će moći svakodnevno da kontaktira sa licem iz istražnog tima koje, kao kontakt osobu, odredi VDT. Komisija je odredila kontakt osobe, Dalibora Tomovića i Mihaila Jovovića.

Vrhovno državno tužilaštvo je, aktom Tu.br. 215/18 od 24. maja 2018. godine, kao kontakt osobu za Komisiju, odredilo Lepu Medenicu, tužiteljku u Višem državnom tužilaštvu.

Komisiji je iz Uprave policije odgovoreno (47 broj 240/18-41598/2 od 29.5.2018. godine) da službenici CB Podgorica preduzimaju mjere i radnje iz svoje nadležnosti. Dalje, saopštili su da sve aktivnosti u ovom predmetu sprovode u koordinaciji i po nalogu više državne tužiteljke Suzane Milić, koja rukovodi izviđajnim postupkom.

Kako u tom trenutku nije bio završen izviđajni postupak, naveli su da nijesu u mogućnosti da dostave spise, koji se odnose na mjere i radnje koje su do tada preduzete. Na kraju, uputili su nas na Više državno tužilaštvo.

Iz Agencije za nacionalnu bezbjednost do danas nijesu odgovorili.

Dalibor Tomović, kao kontakt osoba za taj slučaj, kontaktirao je telefonom sa tužiteljkom Lepom Medenicom, koja ga je uputila da joj se obrati pisanim putem, što je on i učinio putem *e-mail*-a.

Takođe, Komisija se obratila tužiteljki u cilju dostavljanja cjelokupne dokumentacije o slučaju i informacija o toku istrage.

Komisiji i Daliboru Tomoviću su dostavljeni zasebni odgovori, oba pod istim brojem i datumom, Tu-III br.593/18 od 11. jula 2018. godine, u kojima su pobrojane radnje u istrazi.

Komisija se ponovo obratila tužiteljki Medenici 10.7.2018. godine i dobila odgovor, Tu-III br.593/18 od 11. jula 2018. godine, u kojem je na isti način navedeno koje su nove radnje preduzete.

Kako Komisija nije dobila spise predmeta, obratila se Vrhovnom državnom tužilaštvu kako bi potrebna dokumentacija bila dostavljena, a u cilju praćenja postupanja nadležnih organa u ovoj istrazi.

Imajući u vidu da je nakon ranjavanja Olivere Lakić u Odboru za bezbjednost i odbranu Skupštine Crne Gore najavljeno kontrolno saslušanje čelnika Ministarstva unutrašnjih poslova, Uprave policije, Agencije za nacionalnu bezbjednost, vrhovnog i glavnog specijalnog tužioca povodom aktuelne bezbjednosne situacije i ranjavanja novinarka, Komisija je 17.5.2018. godine uputila zahtjev predsjedniku Odbora Obradu Stanišiću da Dragoljub Vuković i Mihailo Jovović, u ime Komisije, prisustvuju saslušanju.

Dana 31.5.2018. godine, najavljeno je da je kontrolno saslušanje zakazano za 1.6.2018. godine prije podne, a Komisiji do tog trenutka nije odgovoreno na dopis.

Komisija nije obaviještena ni kad je zakazano kontrolno saslušanje, niti da je njen zahtjev odbijen, već, nakon urgencija na nekoliko adresa, dan pred saslušanje, putem *e-mail*-a stigao je odgovor, dakle dana 31.05.2018. godine, i to u 21.05h.

U odgovoru je zahtjev Komisije odbijen, uz obrazloženje da član 56 Zakona o tajnosti podataka propisuje da organi i organizacije, koji od ovlaštenog lica koje je odredilo stepen tajnosti podatka dobiju na korišćenje tajni podatak, ne smiju ga bez saglasnosti tog lica davati drugim korisnicima.

Komisija je 1.6.2018. godine, neposredno prije održavanja saslušanja, ponovo uputila zahtjev za prisustvo, jer, kako je navedeno u ponovnom obraćanju, predsjednik Odbora je imao dovoljno vremena (13 dana) da dobije potrebnu saglasnost od ovlašćenih organa, što predviđa i Zakon o tajnosti podataka. Na taj zahtjev Komisiji nije odgovoreno.

U oba obraćanja naglašeno je da svi članovi Komisije posjeduju dozvolu za pristup tajnim podacima stepena STROGO TAJNO.

Izveštaj o istrazi ranjavanja Olivere Lakić, dana 8.5.2018. godine

(Izveštaj sačinio Dalibor Tomović)

NAPOMENA: Izveštaj je urađen isključivo na osnovu dopisa VDT o preduzetim radnjama i do dana njegovog sačinjavanja Komisiji nijesu dostavljeni spisi predmeta.

Policijsko tužilačke aktivnosti

Olivera Lakić, novinarka "Vijesti", u noći 8.05.2018.godine, ranjena je ispred ulaza zgrade u kojoj je živjela. Njoj je nekoliko puta prijećeno, a jednom je

fizički napadnuta na istom mjestu gdje je sada ranjena, zbog serije tekstova koje je objavila u "Vijestima" o navodno nelegalnoj proizvodnji i krijumčarenja cigareta.

Dežurni državni tužilac je izašao na lice mjesta i, uz prisustvo ovlašćenih policijskih službenika Uprave policije, obavio uviđaj, gdje su izuzeti svi tragovi koji su pronađeni na užem i širem licu mjesta, o čemu je sačinjen zapisnik o uviđaju, kao i izvještaj o kriminalističko tehničkom pregledu lica mjesta, foto elaborat sa skicom lica mjesta.

U tužilaštvu su, u svojstvu svjedoka, saslušani Popović Dragojla, Vlaović Ivana i Minić Milana, lica koja su se kritičnom prilikom nalazila u blizini lica mjesta i javila kao svjedoci koji imaju određena zapažanja o predmetnom događaju.

Državni tužilac je posjetio novinarku Oliveru Lakić u Kliničkom centru Crne Gore, kako bi se od nje prikupila obavještenja o predmetnom događaju.

Olivera Lakić nije bila u mogućnosti da pruži potpune i precizne podatke o ovom događaju, kao ni o izvršiocu, nakon čega je u narednom periodu državni tužilac u više navrata, putem telefona i SMS porukama, pokušao da stupi u kontakt sa oštećenom Lakić Oliverom radi pozivanja na saslušanje.

Dana 14.05.2018. godine saslušana je Olivera Lakić, o čemu je državni tužilac sačinio službene zabilješke.

Dana 11.05.2018. godine, nakon pribavljanja medicinske dokumentacije, državni tužilac je donio naredbu vještaku medicinske struke prof. dr Dragani Čukić za vještačenje tjelesnih povreda oštećene Olivera Lakić, a u dogovoru sa oštećenom, njen tjelesni pregled zakazan je za 14.05.2018. godine, nakon što se obavi njeno saslušanje.

Dana, 15.05.2018. godine, sudija za istragu Višeg suda u Podgorici, na predlog državnog tužioca, donio naredbu za izuzimanje baznog telefonskog saobraćaja.

Dana 15.05.2018. godine, na zahtjev svjedoka, oštećene Olivera Lakić, da dopuni svoj svjedočki iskaz od 14.05.2018. godine, ista je ponovo saslušana u tužilaštvu, a dopuna njenog svjedočkog iskaza se odnosila na njena saznanja u vezi izjava koje su navodno date od strane novinarki „Dnevnih novina”, Pajović Nataše i Jerkov Kristine, kao i na okolnosti sadržine intervjua kojeg je dao Šeki Radončić, koji intervju je pročitala na sajtu *aktuelno.me*, a u kojem je isti naveo da je ona pogođena zrnom kalibra 22 mm.

Istog dana, 15.05.2018. godine, od strane tužioca donijete su naredbe Forenzičkom centru Danilovgrad za DNK vještačenje, fizičko-hemijsko vještačenje, trasološko i GSR vještačenje tragova.

Narednog dana, 16.05.2018. godine, u tužilaštvu je od lica Raonić Borisa u svojstvu građanina uzeta izjava, a na okolnosti datih komentara na društvenim mrežama unazad desetak dana, za koje komentare je oštećena procijenila da se odnose na nju.

Uzete su izjave u svojstvu građana od lica protiv kojih je ranije vođen postupak pred Osnovnim sudom u Podgorici zbog napada na oštećenu Oliveru Lakić, i to Siništaj Ivana, Perazić Dragoslava i Bašović Branka, a na okolnosti njihovog kretanja i aktivnosti koje su preduzimali toga dana, a posebno u vrijeme samog događaja, s tim što je lice Siništaj Ivan u tom pravcu dalo obavještenja, dok su druga dva lica uskratila da daju obavještenja.

Dana 16.05.2018. godine, u svojstvu svjedoka, saslušani su Jovanović Jelena, novinarka ND "Vijesti", sa kojom je oštećena bila u društvu neposredno prije predmetnog događaja, kao i novinar ND "Vijesti", Jovović Mihailo, koji je od strane oštećene bio upoznat sa cijelim događajem, Milutinović Mladen, za kojeg je svjedok oštećena navela da joj je, nakon što je pogođena, prišao na licu mjesta.

Dana, 17.05.2018. godine saslušani su u svojstvu svjedoka Milosavljević Vladimir i Smaković Dino, koji su se nalazili u neposrednoj blizini lica mjesta, na okolnosti šta su neposredno zapazili na licu mjesta prije i u toku predmetnog događaja, a istog dana u tužilaštvu su uzete izjave u svojstvu građana i od lica Bušković Nikole, Bušković Ivana, Gojković Zdravka, dok je Bušković Nikola odbio da da obavještenja.

Dana 17.05.2018. godine tužilaštvu je dostavljen nalaz i mišljenje sudskog vještaka medicinske struke prof. dr Dragane Čukić, Ktr. br. 713/18 od 16.05.2018. godine iz kojeg proizilazi da je oštećena Olivera Lakić zadobila strijelnu ranu – prostrelinu i da je ista nastala djelovanjem projektila ispaljenog iz ručnog vatrenog oružja, te da se povreda kvalifikuje kao obična teška tjelesna povreda.

Istog dana, 17.05.2018. godine, sudija za istragu je donio naredbe za određivanje MTN, shodno članu 157 stav 1 tača 1,3 I 4 ZKP-a, tajni nadzor i snimanje telefonskih razgovora i drugih komunikacija na daljinu, ulazak u prostorije radi tajnog fotografisanja i video i audio snimanja u prostorijama i tajno praćenje i video i audio snimanje lica i predmeta.

Dana 18.05.2018. godine, u svojstvu svjedoka saslušano je lice Krković Slavoljub, radnik parking servisa, zaposlen na parkingu iza TC „Ražnatović”, a istog dana, tužilaštvu je podnio predlog sudu – sudiji za istragu, za donošenje naredbe za listing telefonskih komunikacija.

Dana 28.05.2018. godine, od strane Forenzičkog centra Danilovgrad dostavljeni su izvještaji o DNK, daljini pucanja, trasološkom vještačenju i vještačenju prisustva barutnih čestica, a takođe istog dana, od strane Uprave policije dostavljen je periodični izvještaj proistekao primjenom MTN.

Istog dana, u tužilaštvu je uzeta izjava u svojstvu građana od Pajović Nataše, novinarkе DN „Dnevne novine”, na okolnosti iznijete od strane oštećene, novinarkе Olivere Lakić.

Dana 29.05.2018. godine, tužilaštvu je dostavljena službena zabilješka Uprave policije, CB Podgorica od 09.05.2018. godine, sačinjena povodom pregleda vozila oštećene Olivere Lakić, dok je dana 04.06.2018. godine, od strane Uprave policije dostavljena službena zabilješka vezano za izuzimanje i pregled video nadzora povodom predmetnog događaja, sa ukupno 40 različitih pozicija za vremenski period od 04.05.2018. do 08.05.2018. godine.

Dana 04.06.2018. godine, u tužilaštvu je u svojstvu vještaka, a nakon što je upoznat sa cjelokupnim spisima predmeta, saslušan vještak balističke struke, Božidar Bakić, radi davanja stručnog nalaza i mišljenja povodom predmetnog događaja.

Dana 05.06.2018. godine u svojstvu vještaka saslušana prof. dr Čukić Dragana radi davanja dopune i pojašnjenja svog stručnog nalaza i mišljenja datog povodom ovog događaja.

Dana 08.06.2018. godine, tužilaštvu je dostavljena službena zabilješka sa analizom video nadzora izuzetog iz objekta AD Komercijalna banka, u čijoj blizini se nalazi lice mjesta izvršenja predmetnog događaja.

Dana 12.06.2018. godine tužilaštvu je dostavljen izvještaj Forenzičkog centra Danilovgrad o GSR česticama.

Dana 12.07.2018. godine, u svojstvu svjedoka, saslušan je Radončić Šemsudin, na okolnosti njegovih saznanja vezano za kalibar municije, odnosno oružja koje je korišćeno u izvršenju predmetnog krivičnog djela.

U periodu od 5.06.2018.godine pa do 12.07.2018.godine, nijesu preduzimate radnje od strane tužilaštva.

Zaključak

Ovaj izvještaj urađen je isključivo na osnovu tri dopisa VDT o preduzetim radnjama (Tu III br. 593/18 od 11.6.2018 (dva dopisa) i Tu III br. 593/18 od 16.07.2018. godine) i do dana njegovog sačinjavanja, Komisiji nije od strane tužilaštva i policije dostavljena dokumentacija (zapisnici, nalazi i mišljenja vještaka), iz koje bi se provjerila sadržina iskaza svjedoka, vještaka, koje su radnje preduzete a koje planirane za naredni period, i na osnovu toga mogle donijeti konkretne preporuke.

Izvještaj o napadu na novinarku ND “Vijesti” Jelenu Jovanović

(Izvještaj sačinio Ranko Vujović)

Napomena

Izvještaj o napadu na Jelenu Jovanović je neuobičajeno kratak jer je rađen na osnovu dokumentacije koju je Komisiji za napade na novinare dostavilo Osnovno državno tužilaštvo iz Podgorice. Pomenuta dokumentacija sadrži samo zapisnike o saslušanju okrivljenog, oštećene i tri svjedoka. Nijedan pretres još nije održan zbog odlaganja od strane okrivljenog, a sledeći je zakazan za 6. jul ove godine.

Hronologija

22.03.2018 godine Zdravko Gojković je uhapšen nakon što je u redakciji “Vijesti” prijetio Jeleni Jovanović, novinarki tog dnevnog lista. Gojković je, nakon što mu je novinarka rekla da ne može da skloni tekst sa portala Vijesti, već da ima pravo da reaguje ili demantuje tvrdnje iz teksta, gurnuo novine sa stola i rekao: “Drugačije ću ja sa vama, znam ja kako ću”, poručivši joj da se pazi.

Zdravko Gojković je tog jutra, po sopstvenom svjedočenju, pročitao tekst na portalu “Vijesti” pod naslovom “Dvogodišnji sukob zbog 200 eura”. U tom tekstu je on doveden u vezu sa napadom na Nemanju Prelevića koji se dogodio decembra 2017. godine. Kako, po njegovim riječima, nije imao nikakve veze sa napadom na Prelevića, pozvao je redakciju “Vijesti” i tražio da razgovara sa novinarkom Jelenom Jovanović, koja je bila autor pomenutog teksta.

Kako nije uspio da stupi u kontakt sa novinarkom, Gojković se oko 12h uputio u redakciju "Vijesti". Tamo se susreo sa novinarkom "Vijesti" Jelenom Jovanović. Po njegovim riječima on je bio nezadovoljan zbog pominjanja njegovog imena u tekstu "Dvogodišnji sukob zbog 200 eura" i tražio je da se sporni članak ukloni sa portala. Novinarka mu je na to odgovorila da ne može da obriše članak, već da može samo da demantuje postojeći. Takođe mu je i pokazala da je isti tekst već objavljen i u novinama „Vijesti“.

Po svjedočenju novinarkinje „Vijesti“, Gojković je, kada je shvatio da tekst ne može biti uklonjen, gurnuo novine sa stola i bacio ih na pod i zaprijetio riječima: "Drugačije ću ja sa vama, znam ja kako ću". Poslije ovoga Gojković je napustio redakciju Vijesti, a prilikom prolaska pored novinarkinje još jednom joj je zaprijetio riječima: "Pazi se". Na ovo mu je ona rekla da će ga prijaviti, na šta je on odgovorio da nema za šta da ga prijavi.

Državni tužilac Biljana Medenica je povodom prijetnje Jeleni Jovanović saslušala okrivljenog Zdravka Gojkovića, novinarku Jelenu Jovanović, novinarku Tinu Radulović, novinarku Ninu Vujačić i tehničkog sekretara redakcije Veru Vukićević.

Svjedočenja okrivljenog Zdravka Gojkovića i Jelene Jovanović se razlikuju u dijelu koji se odnosi na izrečene prijetnje. Dok je novinarka svjedočila da se Gojković bahato ponašao i histerisao prijeteci da će on drugačije sa njom i da zna kako će, Gojković je u svom iskazu pred tužiocem tvrdio da nije prijetio novinarki niti je izgovorio riječi: "Drugačije ću ja sa vama, znam kako, pazi se."

Novinarka Tina Radulović je u svjedočenju pred državnim tužiocem potvrdila da je Zdravko Gojković prijetio novinarki Jovanović riječima "drugačije ću ja sa vama, znam kako, pazi se." Radulović je takođe ispričala da je Gojković povišenim tonom razgovarao sa Jovanović i da je bacao novine sa stola na pod.

Novinarka Nina Vujačić je u svjedočenju kod državnog tužioca ispričala da nije obraćala pažnju na razgovor koji je njena koleginica Jovanović vodila sa strankom u redakciji sve dok nijesu podigli ton u komunikaciji. Tada je čula da je Gojković izgovorio riječi "Mogu ja to i drugačije". Ona je poslije toga ustala sa stolice kako bi u potpunosti obratila pažnju na to što se dešava. Ona dalje kaže da je to bio i trenutak: "kada je taj mlađi čovjek tijelom krenuo ka Jeleni, ponovo joj se obraćajući povišenim tonom i govoreći nešto u smislu "vidjećeš ti to" ili "vidjećemo mi to"". Nije sigurna sto posto koje je od ovih riječi izgovorio. Nakon ovoga je Jelena zamolila tog čovjeka da napusti redakciju, na šta je on ponovo reagovao povišenim tonom, a tek onda izašao iz redakcije.

Vera Vukićević, tehnički sekretar redakcije ND "Vijesti", u svjedočenju pred državnim tužiocem je izjavila da je radni sto za kojim ona sjedi pozicioniran tako da ona nije mogla vidjeti dio redakcije u kome su sjedili Jelena Jovanović i Zdravko Gojković. Takođe iz istih razloga nije mogla čuti ni sadržaj njihovog razgovora. Ona se sjeća samo trenutka kada je Jelena ustala i Gojkoviću pokazala u pravcu izlaznih vrata govoreći da izađe napolje i da ne može tako da se ponaša. Takođe je čula da je mu je Jelena rekla da će da ga prijava, na šta je on odgovorio da nema za što. Na te njegove riječi po svjedočenju Vukićević, Jelena je rekla: "Imam, rekli ste mi da se pazim".

Na osnovu saslušanja okrivljenog, oštećene i svjedoka osnovni državni tužilac u Podgorici Biljana Medenica je podigla optužni predlog protiv Zdravka Gojkovića zbog ugrožavanja sigurnosti Jelene Jovanović, novinarkе Nezavisnog dnevnika "Vijesti", prijetnjom da će napasti na njen život i tijelo. Na ovaj način je po optužnom predlogu izvršeno krivično djelo ugrožavanja sigurnosti iz čl. 168 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Osnovni državni tužilac je predložio Osnovnom sudu u Podgorici da zakaže i održi glavni pretres ovim povodom.

Glavni pretres u ovom slučaju još nije počeo jer je nekoliko puta odlagan. Naredni pretres je zakazan za 06.07.2018. godine.

Preporuka

Imajući u vidu da pretres u ovom slučaju još nije započeo, Komisija za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijatnji i nasilja nad novinarima očekuje da će Osnovni sud održati u zakazanom terminu pretres i da će suđenje biti završeno u zakonskom roku.

Komisija za napade na novinare će pratiti ovaj slučaj i dopuniti ga kada sudski proces bude okončan.

Izveštaj o istrazi slučaja bacanja eksplozivne naprave u blizini kuće Seada Sadikovića

(Izveštaj sačinila Marijana Camović)

U Bijelom Polju ispred kuće novinara TV Vijesti Seada Sadikovića oko 22:30 časova 01.04.2018. godine bačena je eksplozivna naprava koja je oštetila auto, koje je bilo parkirano na mjestu na kojem Sadiković obično ostavlja svoj automobil.

Događaju su prethodile prijetnje, koje je putem SMS poruka Sadiković dobijao nakon 25.12.2017. godine, kada je na televiziji „Vijesti“ u okviru magazina „Bez granica“ emitovana priča o muzeju Pepića u Rožajama.

Dokumentaciju o oba slučaja (prijetnje i aktiviranje eksplozivne naprave) Komisiji su dostavili:

- Osnovno državno tužilaštvo Bijelo Polje – kompletna dokumentacija
- Uprava policije – nepotpuna dokumentacija vezana samo za slučaj aktiviranja eksplozivne naprave i to sa precrtanim (zaštićenim) imenima.

Opis događaja

Prvi slučaj: Nakon što je u večernjim satima 25.12.2017. godine emitovana emisija „Bez granica“ na televiziji „Vijesti“, u kojoj je emitovan prilog o muzeju Husnije Pepića u Rožajama (sa kojom je Pepić bio zadovoljan i zvao je Sadikovića da se zahvali), Sadiković je primio poziv sa nepoznatog broja i lice se predstavilo kao Pepić i tom prilikom kazao „vidjećeš ti kad ti se čitavo pleme Pepića natovari i osveti za ovo ismijavanje cijelog plemena“, a sa tog broja je dobijao još poziva i prijetećih i uvrijedljivih SMS poruka. Primio je poziv i sa broja iz Švajcarske i, kako se ispostavilo, to je bio brat Husnije Pepića, Hajran, koji je tvrdio da je njegov brat zloupotrijebljen i ismijan te da će on preuzeti sva nemilosrdna sredstva prema Sadikoviću zbog emisije. Sve to je kod Sadikovića izazvalo osjećaj straha i ugroženosti. Prijetnje SMS porukama su se nastavile i tokom januara i dolazile su sa nepoznatog broja, od osobe koja se predstavljala kao Pepić i veterinar, a koja je tvrdila da će Sadiković „dobro saznati“ ko je osoba koja ga zove.

Drugi slučaj: Ispred kuće u kojoj živi Sadiković u Bijelom Polju oko 22,30 časova 01.04.2018. godine bačena je eksplozivna naprava koja je oštetila auto, koje je bilo parkirano na mjestu na kojem Sadiković obično ostavlja svoj automobil. Osim tog automobila beogradskih registarskih oznaka, oštećeno je još nekoliko vozila koja su bila parkirana u blizini.

Hronologija aktivnosti

Iz dokumentacije koju je dostavilo ODT Bijelo Polje može se utvrditi da je postojala dobra koordinacija aktivnosti između policije i tužilaštva, te da je u oba slučaja brzo utvrđeno ko su osobe koje su prijetile Sadikoviću, protiv njih su podnijete krivične prijave, saslušani su i osumnjičeni i svjedoci po više puta i u više svojstava, odnosno ko su osobe koje su bacile eksplozivnu napravu, na koji način su to uradile i koji su im motivi.

Kod tužilaštva u Bijelom Polju pokrenut je postupak protiv brata Husnije Pepića, Hajrana, sa prebivalištem u Švajcarskoj zbog krivičnog djela ugrožavanje sigurnosti iz čl. 168. St.1 Krivičnog zakonika, izvršenog na štetu novinara „Vijesti“ Seada Sadikovića. Sadiković je, prilikom saslušanja, kazao da se ne osjeća ugroženim od Hajrana Pepića te da su izgadili odnose.

Nasuprot tome, kazao je da su uvrijedljive i prijeteće poruke, koje je dobijao od Šemsa Pepića, kod njega izazvale osjećaj straha i ugroženosti. Zbog toga je ODT odlučio da od sudije za istragu Osnovnog suda pribavi naredbu za listing komunikacija telefonskog broja koji koristi Šemso Pepić prema brojevima koje koristi Sadiković, jer postoji osnov sumnje da u radnjama Šemsa Pepića ima elemenata bića krivičnog djela za koje se gonjenje preduzima po službenoj dužnosti. Sadiković se pridružio krivičnom gonjenju Šemsa Pepića.

U drugom slučaju, nakon više saslušanja oštećenih i svjedoka, na kraju se okrivljenima Ilhanu Pepiću i Hilmu Pepiću stavilo na teret da su kao saizvršioци izvršili krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl.403 st.2 Krivičnog zakonika Crne Gore, u sticanju sa krivičnim djelom ugrožavanje sigurnosti iz čl.168 st.2 u vezi sa st.1 Krivičnog zakonika.

Obojica su osuđeni, i to Ilhan Pepić na sedam mjeseci zatvora, a Hilmo na četiri mjeseca.

Kako se navodi u spisima predmeta, Ilhan Pepić, čiji je otac Husnija, vlasnik muzeja i sagovornik Sadikovića u spornoj emisiji, je zajedno sa bratom od strica Hilmom pošao u Bijelo Polje sa ciljem da zaplaši Sadikovića tako što će aktivirati bombu u blizini njegove kuće. To je uradio zato što je Sadiković krajem 2017. godine napravio intervju sa njegovim ocem u kojem ga je izložio poruzi i to ne samo njegovog oca Husniju već i cijelu njegovu porodicu.

Zaključak

Pošto je slučaj uspješno i u jako kratkom vremenskom periodu okončan utvrđivanjem i motiva i izvišilaca ovaj izvještaj nema posebnog zaključka i preporuka za dalje postupanje.

Međutim, ostaje standardna preporuka Upravi policije da Komisiji u buduće dostavlja dokumentaciju u kojoj imena lica koja se pominju nijesu zaštićena.

Izvještaj o istrazi slučaja paljenja vozila novinara „Večernjih novosti“ Miroslava Drobnjaka od 11.10.2017. godine

(Izveštaj sačinila Marijana Camović)

Vozilo novinara Večernjih novosti Miroslava Drobnjaka iz Pljevalja zapaljeno je u dvorištu porodične kuće 11.10.2017. godine.

Dokumentaciju o slučaju Komisiji su dostavili:

- Osnovno državno tužilaštvo (ODT) u Pljevljima;
- Uprava policije;
- Sindikat medija Crne Gore (dio spisa koje je ta organizacija dobila od državnih i drugih institucija).

Napomena: Imena koja se pominju u dokumentaciji dobijenoj od Uprave policije nijesu zatamnjena.

Opis događaja

Iz dokumentacije koja je dostavljena Komisiji vidi se da je Drobnjak pljevaljskoj Službi za zaštitu i spasavanje požar na vozilu prijavio 11.10.2017. godine između 18 i 19 časova, da je požar ugašen nakon što je u potpunosti uništio automobil. To vozilo (marka Ford, model Fokus, registarskih oznaka PV-AN174) nije korišćeno duže vrijeme jer nije bilo registrovano i Drobnjak ga je neposredno prije požara pregledao (spremajuci ga za registraciju), podizao haubu i dosuo tečnost za vjertobrasko staklo. Nakon toga je radio u dvorištu i 10-ak minuta nakon što je ušao u kuću desio se požar. Paljenje vozila policiji je prijavio tek sutradan nakon što je razgovarao sa kolegama iz "Večernjih novosti". Tvrdi da nije prijavio odmah jer je bio zbunjen, u šoku i nije posumnjao ni na koga.

Hronologija aktivnosti

U CB Pljevlja, Stanica kriminalističke policije, 13.10.2017. godine, pod brojem 03-240/17-8498/1, zaveden je zapisnik o obavještenju prikupljenom dan ranije od građanina Miroslava Drobnjaka koji je sačinio policijski službenik Haris Đurđević i koji su obojica potpisala. U zapisniku Drobnjak detaljno opisuje događaj i šta mu je prethodilo. Navodi i da slučaj nije prijavio policiji iste noći jer je bio zbunjen i u šoku te da se na taj potez odlučio nakon razgovora sa kolegama iz Večernjih novosti. Navodi da od ranije ima nesuglasice sa Milorodom Mitrovićem, direktorom NVO "Breznica", koji ga je mimo njegovog znanja naveo kao osnivača NVO "Mladi i zeleni" ali i zbog nasljedstva njihove tetke. Na kraju je rekao i da „možda ovaj događaj zapaljenja mog vozila uopšte

nema veze ni sa imenovanim licem ali je to jedino lice sa kojim iz navedenih razloga nisam u dobrim odnosima u posljednje vrijeme“.

U CB Pljevlja, Stanica kriminalističke policije 13.10.2017. godine zavedena je službena zabilješka 03-240/17-8498/2, koju je sačinio policijski službenik Željko Golubović. U njoj se navodi da je Drobnjak 12.10.2017. godine prijavio da mu je automobil zapaljen dan ranije oko 19 časova. U zabilješci se navodi da je Drobnjak prijavio da je „došlo do samozapaljenja na parkiranom pmv...“ ali i da je „tom prilikom Miroslav Drobnjak izrazio sumnju u namjerno izazivanje požara na njegovom vozilu“. Navodi se i da je pljevaljska policija o svemu telefonom poznala državnu tužiteljku Božidarku Gačević.

I inače u spisima se više puta navodi da je Drobnjak prijavio samozapaljivanje iako je vještak nedvosmisleno utvrdio da se radi o namjernom paljenju do kojeg je došlo nakon što je vozilo posuto benzinom i zapaljeno.

Državna tužiteljka Božidarka Gačević je 13.10.2017. godine donijela naredbu da se izvrši vještačenje od strane vještaka iz oblasti protivpožarne zaštite Radovana Popovića iz Podgorice, radi utvrđivanja uzroka požara. U naredbi se navodi daće vještak svoje mišljenje dati u roku od 8 dana.

16.10.2017. godine je evidentiran zapisnik o uviđaju koji je 13.10. sačinio policajac Željko Golubović.

16.10.2017. godine evidentiran je zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Rada Goločevca, koji je 13.10. sačinio policajac Željko Golubović. Goločevac je zaposlen u Službi za zaštitu i spasavanje i učestvovao je u gašenju Drobnjakovog zapaljenog vozila. On je opisao ko je i kad primio poziv, u kakvom je stanju bilo vozilo kada su došli i način na koji je Drobnjak sa njima komunicirao.

Policija i ODT nastavljaju sa aktivnostima na ovom slučaju tek 20.11.2017. godine, nakon što je Drobnjak u medijima objavio da je nakon 40 dana dobio nalaz vještaka u kojem se navodi da je njegovo auto zapaljeno, tj. da je požar izazvan i to na način što je spolja posuto tečnošću, najvjerovatnije benzinom nakon čega je zapaljeno. Tog dana je tim povodom reagovalo i nekoliko organizacija koje su osudile događaj.

20.11.2017. godine u CB Pljevlja je sačinjen zapisnik na osnovu izjave Milorada Mitrovića koji je tek tada saslušan, iako je Drobnjak o njemu govorio još 12.10. tj. prilikom davanja prve izjave. I njega je saslušao policajac Željko Golubović. Mitrović tvrdi da nema ništa sa paljenjem Drobnjakovog vozila te da je Pljevlja,

zajedno sa Božidarom Robovićem, napustio 11.10.2017. godine, oko 16 časova i da su pošli za Herceg Novi.

21.11.2017. godine ODT Božidarka Gačević je prvi put saslušala Drobnjaka. On je detaljno opisao dan kad je vozilo zapaljeno. Kazao da ne tvrdi, ali da izražava sumnju da je vozilo zapalio Milorad Mitrović ili osoba koju je on angažovao. Sa Mitrovićem je u lošim odnosima od ranije, između ostalog zbog spora oko nasljedstva pokojne zajedničke tetke. Drobnjakov otac i Mitrovićeva majka su brat i sestra. Od osoba bliskih Mitroviću istakao je Božidara Robovića, zvanog Loki, koji je jednom prilikom u gradu provocirao Drobnjakovog brata. Naveo je i da vodi radni spor sa vlasnikom TV "Panorama", ali da ne vjeruje da je on odgovoran za paljenje vozila.

22.11.2017. godine ODT Božidarka Gačević je od sudije za istragu Osnovnog suda u Pljevljima zahtjevala je da izda naredbu za listing komunikaciju sa brojeva mobilnih telefona Milorada Mitrovića i Božidara Robovića i da se oni dostave CB Pljevlja i to za period od 09.10. do 15.11.2017. godine.

22.11.2017. godine Osnovni sud u Pljevljima mobilnim operaterima Telekom i M-tel izdao naredbu, po zahtjevu ODT, o dostavljanju listinga poziva sa kartica mobilnih telefona koje su koristili Milorad Mitrović i Božidar Robović. Naredbu je izdao sudija za istragu Branko Pejović.

Da li je postupljeno po toj naredbi i šta su listinzi pokazali Komisiji nije poznato jer dalja dokumentacija nije dostavljena.

28.11.2017. godine sačinjen je zapisnik o obavještenju prikupljenom od građanina Ljubiše Lečića, kojem je Drobnjak brat od ujaka. On je objasnio daje za paljenje Drobnjakovog vozila saznao od Drobnjakove sestre desetak dana nakon događaja, a nedjelju dana nakon toga da ga je pozvao njegov brat od tetke Milorad Mitrović i obavjestio da ga (Lečića) je Drobnjak prijavio kao da mu je on (Lečić) zapalio auto. Lečić je kazao da nema ništa sa tim događajem, da povremeno obavlja neke poslove za svog brata od tetke Mitrovića i negativno govorio o Drobnjaku.

Nema podataka o tome da je Tužilaštvo saslušalo još nekog osim Drobnjaka. Državna tužiteljka nije saslušala Milorada Mitrovića i Božidara Robovića iako je tražila da se nabave listinzi poziva sa njihovih SIM kartica.

Ni policija nije saslušala Božidara Robovića.

Ne postoje podaci o tome da su policija ili državna tužiteljka saslušali bilo koje lice do kojeg su oni došli, bilo kao svjedoka ili potencijalnog počinioca.

Iz Informacije koju je 29.12.2017. godine, putem mejla, ODT Pljevlja dostavilo Sindikatu medija se navodi da je državna tužiteljka Gačević, nakon pribavljenog mišljenja vještaka 19.10.2017. godine, izdala naredbu UP CB Pljevlja, da službenici Forezničkog centra u Danilovgradu izvrše fizičko hemijsko vještačenje tragova izuzetih sa lica mjesta i utvrde da li u izuzetom tragu postoje pospješivači požara. Navedeno je da je Izvještaj od 09.11.2017. godine potvrdio da je riječ o benzinu.

„Nakon sprovedenih izviđajnih radnji, saslušanja oštećenog Drobnjak Miroslava te ocjenom ostalih prikupljenih obavještenja i nalaza i mišljenja vještaka, državna tužiteljka je sačinila službenu zabilješku Ktr.br.122/17 od 15.12.2017. godine, kojom je ocjenila da ne postoji osnovana sumnja da u radnji nekog lica ima elemenata krivičnog djela za koje se goni po službenoj dužnosti već da se radi o krivičnom djelu uništenje i oštećenje tuđe stvari iz čl.253 KZ CG, za koje se gonjenje preduzima po privatnoj tužbi. U vezi stava ovog tužilaštva obavješten je oštećeni Drobnjak Miroslav, dopisom Ktr.br.122/17 od 15.12.2017.godine, kao i Uprava policije CB Pljevlja, kojoj je naloženo da rade na otkrivanju počinioca navedenog krivičnog djela“, navodi se u Informaciji.

Bitno je istaći da Drobnjak tvrdi da je pomenuti dopis dobio nakon što je o tome obavješten Sindikat medija, tj. da je ta pošiljka poslata i stigla u poštu 27.12.2017. godine, a da je njemu uručena tek 03.01.2018. godine. Kao dokaz je priložio kovertu na kojoj se vide pečati sa datumima i ODT Pljevlja i Pošte Crne Gore.

Savjet za građansku kontrolu rada policije, postupajući po pritužbi Sindikata medija Crne Gore, koji je na zahtjev Drobnjaka tražio preispitivanje postupaka policije u ovom slučaju, 02.04.2018. godine donio je Zaključak u kojem se navodi da je usvojena pritužba na rad policije. Navodi se i da je Drobnjak saslušan više puta, a ne samo jednom kako se može zaključiti iz dokumentacije koji je Uprava policije dostavila Komisiji, te da je i poligrafski ispitivan.

„Savjet je, imajući u vidu da se u tri navrata obratio rukovodiocu Centra bezbjednosti Pljevlja, tražeći relevantne informacije za obradu i zaključenje predmeta, i na iste nije dobijen odgovor, konstatovao da CB Pljevlja u radu na ovom slučaju nije ostvario očekivanu i potrebnu saradnju, u skladu sa odredbom člana 112 Zakona o unutrašnjim poslovima. S tim u vezi Savjet je ocijenio da je takav pristup CB Pljevlja doprinio pojačanom osjećaju nesigurnosti kod novinara Miroslava Drobnjaka, a što je Savjet pokušao preduprijediti i spriječiti

kroz intenzivan i pažljiv rad na predmetu“, navodi se u Zaključku Savjeta, koji je potpisao predsjednik Zoran Čelebić.

U Zaključku je konstatovano i da „policijski poslovi, u konkretnom slučaju, nijesu obavljani sa definisanom i očekivanom profesionalnošću, i bez rezultata su u pogledu zaštite bezbjednosti i imovine novinara Miroslava Drobnjaka i pronalaženja učinioca predmetnog krivičnog djela te njihovog procesuiranja pred nadležne državne organe“.

U jednom od dopisa koji je Savjet uputio Centru bezbjednosti Pljevlja se navodi da je za njih neprihvatljivo „da zbog odsustva potrebnog i očekivanog senzibiliteta u postupanju policijskih službenika građanin Drobnjak, koji obavlja društveno odgovoran posao, u čitavoj situaciji bude izložen dodatnom pritisku i prijetnjama i da se suočava sa mogućnošću krivičnog progona samo zato što je saradivao sa policijom i informacijama joj pomogao da ispuni svoju zakonsku funkciju“.

Zaključci

- Policija i ODT Pljevlja nijesu uradili dovoljno kako bi utvrdili ko je i zbog čega zapalio automobil Miroslava Drobnjaka;
- ODT je zaključio da se radi o krivičnom djelu uništenje i oštećenje tuđe stvari iz čl.253 KZ CG, za koje se gonjenje preduzima po privatnoj tužbi i na taj način zaustavio dalje aktivnosti na ovom slučaju.
- Policija je više puta saslušavala Drobnjaka (uključujući poligraf), na taj način ga stavljajući u ulogu počinioca, a ne žrtve, demotivirajući ga da dalje insistira na utvrđivanju konkretnih podataka koji bi doveli do stvarnog počinioca i motiva.
- Iz dostavljene dokumentacije se može zaključiti da policija nije samoinicijativno preduzela ni jednu mjeru ili radnju koja bi mogla da dovede do rasvjetljenja događaja, čak ni sve osobe na koje je Drobnjak ukazao nijesu saslušane.
- Policija nije postupala profesionalno u ovom slučaju (dokaz je Zaključak Savjeta za građansku kontrolu rada policije).
- Uprava policije da intenzivira aktivnosti na istrazi.

Izveštaj o istrazi prijetnji Vladimiru Otaševiću, novinaru dnevnog lista „Dan“ od 11.9.2017. godine

(Izveštaj sačinio Dragoljub Vuković)

Hronika slučaja

Vladimir Otašević, novinar dnevnoga lista „Dan“, zamoljen je od kolege Vukomira Radenovića 11. septembra 2017. godine da pronade 'drugu stranu' u incidentu koji se desio u Mojkovcu u vrijeme predizborne kampanje za lokalne izbore u toj opštini. U tom incidentu su učestovali, s jedne strane, lokalni aktivisti opozicione partije Demokratska Crna Gora (Demokrate), a sa druge, Radoje Marković, rođeni brat predsjednika Vlade Crne Gore Duška Markovića.

Otašević je, prema sopstvenim navodima, do broja telefona premijerovog brata koji je učestovao u incidentu pokušao da dođe preko Velizara Markovića, takođe premijerovog brata, čiji je broj mobilnog telefona imao od ranije. Na prvi Otaševićev poziv Marković nije odgovorio, a nije regovao ni na SMS poruku, koju mu je uputio novinar. Kada je Otašević nazvao Markovića drugi put, ovaj se javio, i nakon predstavljanja vođen je dijalog u kome je Marković psovao Otaševića i uputio mu riječi koje je ovaj doživio kao prijetnje. Otašević je snimio cijeli tok razgovora na svom mobilnom telefonu, jer je, prema njegovoj tvrdnji, bila već uključena aplikacija za automatsko snimanje poziva.

Otašević je, prema sopstvenom kazivanju, o prijetnjama obavijestio Nikolu Markovića, zamjenika glavnog urednika lista „Dan“ i kolegu Vukomira Radenovića, koji je pisao izvještaj o incidentu u Mojkovcu.

Transkript razgovora novinara Otaševića i Velizara Markovića objavljen je u izdanju lista „Dan“ od 12. septembra 2017. godine pod nadnaslovom „SKANDALOZNO: VELIZAR MARKOVIĆ, PREMIJEROV BRAT, PRIJETIO NOVINARIMA „DANA“ i naslovom: „Nemojte se pitati što je neko nekog ubio, j...ću vam majku“. U podnaslvu teksta je pisalo: Novinar „Dana“ pokušao da dođe do izjave zbog prijetnji Radoja Markovića aktivistima Demokrata, da bi njegov i premijerov brat Velizar, prvo psovao, a potom i prijetio našoj redakciji. Audio-snimak prijetnji možete preslušati na www.dan.co.me“.

Prema tom transkriptu, razgovor je tekao ovako:

Novinar „Dana“: Halo, halo...

Velizar Marković: Halo...

Novinar „Dana“: Velizare, jeste Vi? Dobro veče.

Velizar Marković: Dobro veče. Ko je?

Novinar „Dana“: Vladimir Otašević iz „Dana“, novinar. Izvinjavam se što zovem ovako kasno. Ne znam jeste li dobili poruku od mene. Jeste vidjeli?

Velizar Marković: Ne, Vladimire, ali, oli prestat ti sa tim porukama više, da ja tebe pitam sad?

Novinar „Dana“: Velizare, ja se izvinjavam...

Velizar Marković: Slušaj, Vladimire Otaševiću. Samo me saslušaj sad. Dobro me saslušaj. Dobro me saslušaj. Prošli put sam bio prema tebi iskren i sve sam ti rekao tačno.

Novinar „Dana“: Pa dobro, evo...

Velizar Marković: Slušaj, slušaj! Samo slušaj sad do kraja. J...te se sa Duškom Markovićem i Milom Đukanovićem i sa govнарima crnogorskim, a ja sam pošten građanin ove Crne Gore. Ako ćete se na moja leđa j..at ovamo politički i shvatat neke stvari, nemojte se onda zapitat zašto je neko nekoga ubio. Je li ti jasno? Je li ti jasno, majku ti u p...u j...m? Naći ću ja tebe, j...u ti majku u p...u. Mrš, fukaro jedna, j...m ti mater u p...u.

Istoga dana je protiv Velizara Markovića podnesena krivična prijava po službenoj dužnosti zbog ugrožavanja sigurnosti iz čl, 168, stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Krivičnu prijavu je podnijelo Osnovno državno tužilaštvo u Bijelom Polju i proslijedilo je Osnovnom državnom tužilaštvu u Podgorici, kao mjesno nadležnom, pošto je utvrđeno da su i osumnjičeni (Velizar Marković) i oštećeni (Vladimir Otašević) u vrijeme spornog telefonskog razgovora bili u Podgorici.

Prema kazivanju Otaševića, zapisanom u njegovom izvještaju koji je pripremio i uputio Nikoli Markoviću, zamjeniku glavnog urednika lista „Dan“, poslije saslušanja u policiji 14. septembra 2017. godine, ali i u policijskom zapisniku o obavještenju prikupljenom od Otaševića, Velizar Marković je novinara pozvao telefonom 12. septembra 2017. godine, nakon što je objavljen transkript njihovog razgovora od 11. septembra 2017. naveče. Taj ragovor je, prema navodima Otaševića, trajao 24 minuta i Marković mu se izvinjavao i nije prijetio. Otašević je naveo da je snimio i taj razgovor.

Osnovno državno tužilaštvo u Bijelom Polju se 12. septembra 2017. godine obratilo Upravi policije sa zahtjevom da se izuzme mobilni telefon od Vladimira Otaševića, kojim je snimljen njegov razgovor sa Velizarom Markovićem, a sutradan, 13. septembra 2017. godine, isto tužilaštvo šalje dopis Upravi policije u kome poučava da nakon izuzimanja novinarovog mobilnog telefona uputi tužilaštvu zahtjev na osnovu kojeg bi tužilaštvo naredilo „izuzimanje snimka“ sa toga mobilnog telefona „vezano za razgovor“ novinara Otaševića i Velizara Markovića.

Novinar Otašević je bio u policiji 14. septembra 2017. godine i dao obavještenja u svojstvu građanina. Tada je Otaševiću oduzet mobilni telefon u kome se nalazio snimak njegovog razgovora sa Velizarom Markovićem. Policija je izdala Otaševiću potvrdu o oduzetim predmetima – mobilnom telefonu i SIM kartici. Prilikom oduzimanja mobilnog telefona, Otašević nije učinio nikakav prigovor, a policajac koji ga je saslušavao nije mu dao nikakve informacije u vezi sa njegovim pravima u pogledu zaštite ostalih sadržaja koji se nalaze u memorijskoj kartici oduzetog mobilnog telefona.

Policija je zahtjev za izdavanje naredbe o izuzimanju snimka razgovora novinara Otaševića i Velizara Markovića uputila Osnovnom državnom tužilaštvu (ODT) u Bijelom Polju tek 22. septembra 2017. godine, nakon čega se ODT obratio Osnovnom sudu u Bijelom Polju, čiji sudija za istrage Ivan Adamović je izdao porednu naredbu.

ODT Bijelo Polje je Centru bezbjednosti Bijelo Polje, Odjeljenje bezbjednosti Mojkovac, uputilo akt u kome se, pored ostalog, kaže: „Stoga je potrebno da kada stručno lice ili vještak bude preduzimalo traženu radnju (*izuzimanje audio snimka razgovora. Napomena autora izvještaja*), da istu izvrši u prisustvu Otašević Vladimira iz Podgorice“. Dalje je rečeno: „U slučaju da iz nekih razloga imenovanom ne bude omogućeno da prisustvuje navedenoj radnji, potrebno je da o tome pisanim putem obavijestite ovo tužilaštvo“.

Novinar Otašević nije pozivan, niti je prisustvovao izuzimanju snimka spornog telefonskog razgovora. Na zahtjev Komisije, osnovni državni tužilac Slavenko Smolović je u dopisu od 3. maja 2018. godine objasnio da ga je kriminalistički tehničar iz OB Mojkovac Milan Merdović, posredstvom telefona, obavijestio da mu je stručno lice iz Forenzičkog centra, čije ime nije navedeno, kazalo da prilikom izuzimanja snimka razgovora iz telefona toj radnji „može prisustvovati samo stručno lice iz Forenzičkog centra.

Osnovni državni tužilac u Podgorici Vukas Radonjić je odbacio krivičnu prijavu protiv Velizara Markovića, obazlažući svoju odluku činjenicama da se snimljeni telefonski razgovor ne može uzeti kao dokaz budući da nije pribavljen na zakonit način, imajući u vidu da Otašević nije obavijestio Markovića da će snimati njihov razgovor, niti je za tako nešto dobio njegovu saglasnost, kao i da nije utvrđeno da je osumnjičeni stvarno ugrozio sigurnost novinara Otaševića:

„Zato se, bez obzira na subjektivni osjećaj ugroženosti oštećenog koji traje, ne može tvrditi da je citiranom rečenicom osumnjičeni isključivo htio da naruši njegovo osjećanje spokojstva i bezbjednosti, stavljajući mu u izgled neko zlo, i to zbog objavljenog teksta oštećenog u julu prošle godine (na koji osumnjičeni

nije ni reagovao), te da postoji osnovana sumnja da je počinio krivično djelo ugrožavanja sigurnosti ili drugo za koje se goni po službenoj dužnosti, pa je odlučeno kao u izreci“.

Advokat Aleksandar Kovačević je, kao punomoćnik novinara Otaševića, podnio pritužbu 27. februara 2018. godine na rješenje Osnovnog državnog tužioca kojim se odbacuje krivična prijava, na šta mu je od strane višeg državnog tužioca Ljubinke Bašović odgovoreno da je rješenje doneseno u skladu sa zakonom i poučava ga na mogućnost da preuzme gonjenje protiv prijavljenog Velizara Markovića.

Analiza slučaja i zaključci

U izjavi u policiji (prema zapisniku o obavještenju prikupljenom od građanina Velizara Markovića), Marković je svoju ljutnju i nervozu objasnio time što je novinar Otašević ugrožavao njegovu privatnost “stalnim zivkanjem i slanjem poruka“, kojima je bio izložen “permanentno i u neprimjereno vrijeme“. Marković je u istoj izjavi kazao i da je bio “izrevoltiran prethodnim ponašanjem novinara Otaševića koji je u svom tekstu objavljenom u dnevnom listu 'Dan' predstavio mene crnogorskoj javnosti kao milionera“, kao i da to nije istina. Takođe je naveo da je novinar Otašević tajno snimao svaki njihov razgovor, bez da ga je upozorio da će razgovori biti snimani.

Otašević je u izjavi u policiji procijenio da je pravi razlog ponašanja Velizara Markovića tekst koji je objavljen 31. jula 2017. godine u listu „Dan“, a u kome se on bavio imovinskim prilikama porodice premijera Duška Markovića, pa i imovinom Velizara Markovića. U tom tekstu navedeno je da imovina Velizara Markovića vrijedi blizu milion eura, a tekst se moženaći na ovoj adresi:

<http://www.dan.co.me/?nivo=3&rubrika=Vijest%20dana&clanak=609061&datum=2017-07-31>)

Iz izjava novinara Otaševića i Velizara Markovića proizilazi da je od objavljivanja teksta u listu „Dan“ i spornog telefonskog razgovora proteklo duže od mjesec dana, kao i da Marković nije demantovao navode iz Otaševićevog teksta, niti je tražio da neki od navoda budu ispravljeni i dopunjeni, na što je imao zakonsko pravo, u slučaju da su ti navodi bili netačni ili nepotpuni. Iz tih izjava takođe proizilazi i da novinar Otašević nije imao razloga da pretpostavi da je Velizar Marković ljut na njega zbog objavljenog teksta.

Marković je novinara Otaševića sutradan, 12. septembar 2017. godine pozvao telefonom i izvinio mu se, što govori da je bio svjestan težine svoga postupka od prethodnog dana. Novinar Otašević je u izjavi u policiji kazao da je telefonski

razgovor sa Velizarom Markovićem kod njega “izazvao osjećaj straha i ugroženosti“, kao i da je taj osjećaj postao manji nakon razgovora koji je imao sa Markovićem 12. septembra 2017. godine.

Na osnovu snimka telefonskog razgovora novinara Otaševića i Velizara Markovića, čiju autentičnost su obojica potvrdila, može se zaključiti da u načinu komunikacije novinara nema ničega što bi moglo da izazove afektivno raspoloženje kod Markovića, koje bi rezultiralo psovka i prijetnjama. Takođe se može zaključiti da je novinar Otašević postupao poštujući profesionalne i etičke principe, nastojeći da dođe do osobe (brata Velizara Markovića) koja je bila akter kontroverznog događaja o kome je list „Dan“ izvještavao, kako bi mu omogućila da saopšti svoje viđenje događaja. Novinar Otašević je koristio otvorene metode prikupljanja informacija, što, prema Kodeksu novinara i novinarki Crne Gore, podrazumijeva da se jasno profesionalno identifikovao i da nije davao pogrešne informacije o svom radu.

Pozivi i slanje poruka na broj privatnog telefona mogu se tumačiti kao narušavanje privatnosti korisnika, ali samo uz pretpostavku da za take pozive nije bilo profesionalnog opravdanja. U konkretnom slučaju, takvo opravdanje je postojalo.

Tvrdnja tužilaštva da se kao dokaz ne može koristiti nezakonito pribavljeni dokaz snimanjem razgovora bi imao smisla da je to jedini dokaz, ali u ovom slučaju nije, jer Marković nije negirao da je novinaru Otaševiću uputio riječi koje je on doživio kao prijetnju, iako je negirao da je to bilo stvarno značenje poruka koje je uputio, pravdajući se ranijom ljutnjom prema novinaru i specifičnom situacijom u kojoj je bio toga dana kada ga je novinar Otašević zvaao.

Tužilac je prihvatio interpretaciju poruka Markovića koje je on sam dao, a nije uvažio mogućnost da je novinar Otašević te poruke doživio kao prijetnju koja je kod njega izazvala strah i osjećaj ugroženosti. Ono što je posebno problematično u tužiočevom pristupu je uvažavanje razloga ljutnje Markovića na novinara zbog teksta na koji nije reagovao duže od mjesec dana, iako je za to imao zakonsku mogućnost.

Izuzimanjem novinarevog mobilnog telefona od strane policije, s ciljem izuzimanja snimka spornog razgovora Otaševića i Markovića, stvorena je potencijalna mogućnost nezakonitog otkrivanja novinarevih zaštićenih izvora. Na ovaj aspekt je s pravom ukazao Savjet za građansku kontrolu policijeⁱ, a on dobija na specifičnoj težini ako se ima u vidu da se Otašević bavi istraživačkim novinarstvom, što podrazumijeva mogućnost korišćenja izvora kojima je

garantovao anonimnost i zaštitu, predviđenu Zakonom o medijima i Kodeksom novinara i novinarki Crne Gore.

Savjet za građansku kontrolu policije je s pravom ukazao i na problematično ponašanje policije, koja se oglušila o zahtjev tužioca da se prilikom izuzimanja snimka razgovora novinara Otaševića i Markovića mora obezbijediti novinarovo prisustvoⁱⁱ. U dopisu koji je uputio Komisiji državni tužilac Slavenko Smolović u vezi sa ovim, samo se prenosi informacija koju je navodno policijski službenik iz OB Mojkovac dobio od neidentifikovane osobe iz Forenzičkog centra.

Preporuke

Imajući u vidu potrebu upražnjavanja nulte tolerancije kada je riječ o napadima na novinare, u šta spadaju i prijetnje, a na šta je ukazao i potpredsjednik Vlade i ministar pravde Zoran Pažin povodom slučaja napada na novinarku dnevnikaricu „Vijesti“ Oliveru Lakićⁱⁱⁱ, potrebno je preispitati rješenja tužilaštva kojim je odbijena krivična prijava protiv Velizara Markovića.

Neophodno je zakonski ili nekim drugim propisom obavezujuće snage uvesti pravilo da se, u slučaju zakonitog izuzimanja novinarskih telefona od strane policije, obezbijedi onemogućavanje zloupotrebe kojom bi bilo moguće ostvariti uvid u cjelokupan sadržaj pohranjen na memorijskoj kartici, a posebno mogućnost otkrivanja zaštićenih novinarskih izvora.

Utvrđiti da li je nekim važećim propisom regulisano da prilikom izuzimnja spornog sadržaja iz nečijeg mobilnog telefona taj neko ne može prisustvovati toj radnji u Forenzičkom centru. Ukoliko to nije slučaj, na odgovornost pozvati one koji su ignorisali nalog tužilaštva da ovoj radnji prisustvuje novinar Otašević.

Ukoliko zaista postoji propis koji onemogućava prisustvo vlasnika telefona iz kojeg se izuzima određeni sporni sadržaj, potrebno je preispitati opravdanost takve zabrane.

IV ZAKLJUČAK

Komisija za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija, na osnovu obrađene dokumentacije, dostavljene od nadležnih organa, preporučuje da istrage napada na novinare i imovinu medija budu efikasnije.

U prethodnim izvještajima, kao i u ovom, nadležnim organima, date su preporuke za svaki pojedinačni slučaj, a u cilju unaprjeđenja istraga.

Međutim, Komisija i dalje nema podatke o realizaciji preporuka i predlaže Vladi, koja je obrazovala ovo tijelo, da redovno dostavlja informaciju o toku realizacije.

Takođe, Komisija preporučuje Vladi da dostavi izvještaje od Uprave policije i Vrhovnog državnog tužilaštva, koji su urađeni shodno obavezi iz Zaključka Vlade, broj 07-393 od 15. februara 2018. godine.

Napadi na novinare se nastavljaju, što pokazuje ranjavanje novinarkе ND "Vijesti" Olivere Lakić 8. maja 2018. godine i Komisija zahtijeva da nadležni državni organi ulože sve svoje resurse u otkrivanju počinitelaca ovog djela, kao i svih ostalih, koji do sada nijesu pronađeni.

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Nikola Marković

Broj
Podgorica, jul 2018. godine

ⁱOdlučujući po pritužbi Društva profesionalnih novinara od 1. decembra 2017, Savjet za građansku kontrolu policije je konstatovao da bi činjenica da novinaru Vladimir Otaševiću policija izuzela mobilni telefon i da je aparat ostao u posjedu policije izvjesno vrijeme moglo dovesti do okrivljanja novinarskih izvora koji uživaju zakonsku zaštitu, te da „ne postoji vjera u dobro postupanje policije“.

ⁱⁱOdlučujući po pritužbi Društva profesionalnih novinara od 1. decembra 2017, Savjetza građansku kontrolu policije je konstatovao i da novinar Vladimir Otašević nije prisustvovao izuzimanju audio snimka njegovog razgovora sa Markovićem, kako je bilo naloženo od strane osnovnog državnog tužioca. Savjet je utvrdio da je postupanje policijskih službenika u konkretnom slučaju bilo neprofesionano iz razloga što policija nije postupila po nalogu tužioca. Ovo posebno iz razloga što su policijski službenici zanemarili činjenicu da je dana 29. 9. 2017. u Odjeljenje bezbjednosti Mojkovac dostavljen zahtjev ODT od 28. 9. 2017, kao dopuna, da se prilikom postupanja po naredbi kojom je traženo izuzimanje iz mobilnog telefona Otašević Vladimira, mora obezbijediti priustvo novinara. „Postupanje policije izvan naloga nadležnog državnog tužioca predstavlja podriivanje vladavine prava“.

ⁱⁱⁱ„Kazne koje sudovi izriču za nasilje nad novinarima moraju slati snažnu i nedvosmislenu poruku države da je napad na novinare zapravo napad na pravo Crne Gore da slobodno misli i slobodno govori i da svakom ko se na to usudi slijedi najoštrija kazna“, navodi Pažin. Kako je dodao, sinoć i danas je Crna Gora jednoglasno osudila ovaj napad na slobodu govora i pokazala nultu toleranciju za nasilje kao reakciju na različito ili kritičko mišljenje. (<http://m.portalanalitika.me/clanak/301329/pazin-uloziti-sav-trud-da-se-nadu-pocninioci-napada-na-lacic-sudovi-moraju-strojije-kaznjavati-napade-na-novinare>)

PREDLOG

IZVJEŠTAJ

o realizaciji zaključaka Vlade, broj 07-393, od 15. februara 2018. godine

Na osnovu zaključka Komisije za politički sistem, unutrašnju i vanjsku politiku i Komisije za ekonomsku politiku i finansijski sistem br.07-001-4159 sa zajedničke sjednice održane 4. septembra 2018. godine, Ministarstvo unutrašnjih poslova, u saradnji sa Generalnim sekretarijatom Vlade, sačinio je Izvještaj o realizaciji zaključaka Vlade, broj 07-393 od 15. februara 2018. godine, donijetim povodom razmatranja Izvještaja o radu Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija (u daljem tekstu Komisija), za period 23. septembra 2017. godine do 23. januara 2018. godine.

Nakon analize preduzetih aktivnosti, utvrđeno je da su zaključci Vlade sa sjednice održane 15. februara 2018. godine realizovani.

Vrhovno državno tužilaštvo postupilo je po preporuci i dostavilo izvještaj Vladi Crne Gore, dana 23. marta 2018. godine (Zaključak pod rednim brojem 1).

Uprave policije postupila je po zaduženju i dostavila Informaciju Vladi Crne Gore, dana 7. maja 2018. godine, pod oznakom „INTERNO“ (Zaključak pod rednim brojem 2).

Agenciji za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijma postupila je po preporuci i dostavila akt Vladi, dana 23. marta 2018. godine. (Zaključak pod rednim brojem 3).

Zaključci pod rednim brojevima 4. i 5. su ranije realizovani.

Izvještaji Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija, sa zaključcima usvojenim povodom razmatranja izvještaja, redovno se objavljuju na sajtu Ministarstva unutrašnjih poslova (objavljena su četiri izvještaja Komisije).

Ministarstvo finansija, iz Tekuće budžetske rezerve, prenijelo je sredstva Ministarstvu unutrašnjih poslova, radi isplaćivanja neto mjesečnih naknada u

utvrđenom iznosu, predsjedniku i članovima Komisije, počev od 1. januara 2018. godine.

Bitno je, takođe, istaći sljedeće:

1. Novi direktor Uprave policije, nakon razgovora sa predsjednikom Komisije, dostavlja informacije bez markiranja/zatamljivanja ličnih podataka, kao što to rade i drugi nadležni organi, uz obavezu Komisije da sa ličnim podacima iz materijala koji se koriste ili nastanu u radu postupa i vrši obradu u skladu sa Zakonom o zaštiti podataka o ličnosti.
2. Zadužen je savjetnik direktora Uprave policije, glavni policijski inspektor, da, po potrebi, ostvaruje dnevnu komunikaciju sa predstavnicima DN „Vijesti“ i „Dan“, u vezi konkretnih predmeta vezanih za njih i
3. Komisija ima mogućnost da pozove inspektora koji radi na predmetu da prisustvuje sjednici Komisije radi pružanja dodatnih pojašnjenja i informacija o statusu i toku konkretnog predmeta.

Nakon analize i stepena realizacije navedenih zaključaka predlažemo sljedeće zaključke za Vladu.

Vlada Crne Gore na sjednici od, 11. oktobra 2018. godine, razmatrala je Izvještaj o radu Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistva novinara i napada na imovinu medija za period od 23. januara do 23. maja 2018. godine, koji je dostavilo Ministarstvo unutrašnjih poslova.

Vlada je razmatrala i Izvještaj o realizaciji zaključaka Vlade broj 07-393 od 15. februara 2018. godine, donijetim povodom razmatranja Izvještaja o radu Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija za period 23. septembra 2017. godine do 23. januara 2018. godine.

Vlada je konstatovala da su svi zaključci realizovani.

Realizujući obaveze iz Strategije Evropske komisije o proširenju EU koja je, kao prioritet pristupnih pregovora u pregovaračkom poglavlju 23, utvrdila obavezu zemlje kandidata da jača unutrašnje kapacitete u pogledu slobode informisanja i slobode medija, kao i da preduzima efikasno gonjenje prema počiniocima napada na medije i novinare, Vlada će kontinuirano i intenzivno

pratiti i analizirati rad svih organa nadležnih za vođenje istraga koje se odnose na napade na novinare i imovinu medija i zahtijevati veću efikasnost u tim istragama, odnosno odgovornost u svim slučajevima utvrđenih propusta u njihovom sprovođenju.

S tim u vezi, Vlada je donijela sljedeće

ZAKLJUČKE

- 1. Vlada iskazuje čvrstu opredijeljenost da, u okviru svojih nadležnosti, u kontinuitetu afirmiše i unaprjeđuje ambijent u kojem će novinari i mediji profesionalno obavljati svoj posao bez straha za svoju budućnost.**
- 2. Vlada je zadužila međuresorne timove za rasvjetljavanje napada na novinare i teška krivična djela da intenziviraju aktivnosti i da prioritarno, blagovremeno i djelotvorno postupaju u cilju otkrivanja i sankcionisanja izvršilaca ovih djela.**